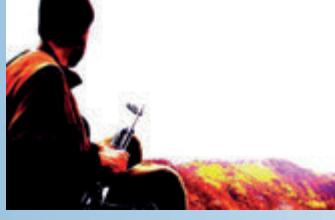

Halk ordusu gerillalarından Aliboğazi'nde eylem

H. Merkezi: 4-5 Ekim tarihlerinde Dersim-Ali-boğazi'nde asker hareketliliğini tespit eden gerillalar, Dersim'de şehit düşen MLKP ve Dersim ve Karadeniz'de şehit düşen HPG gerillaları anısına eylem düzenledi. Eylemde 2 askerin öldüğü belirtiliyor.

Sayfa 06

"Bahara Yürüyenlere..."

H. Merkezi: TIKKO Müzik Topluluğu tarafından bir albüm çalışması gerçekleştirildi. Yapılan açıklamada "Mercan ve Deşt şehitleri şahsında toprağa düşenlerimize and olsun: Bahara yürüyeceğiz ve mutlaka emelimize varacağız" denildi.

Sayfa 12

Haftalık-103

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir

12-18 Ekim 2016

- Fiyat: 1 TL -

www.ozgurgelecek1.net

GÜNDEM

Düşleri bize kaldı!

(...) Kanlı meydanlarda, Mezopotamya coğrafyasında ölümsüzleşenlerin yarım kalan düşünüyü gerçekleştirebilmek katledilenleri "unutmayacağımızı" sokaklarda ilan etmenin yanısıra düşleri gerçeğe dönüştürmenin sorumluluklarını gerçek manasıyla omuzlamakla mümkündür. (...)

Sayfa 03

PUSULA

Basına yönelik saldırılara karşı Suzan Zengin olmak

(...) kayıt cihazı ve fotoğraf makinesiyle orada olan, elinde megafon ile basın açıklamalarını okuyan, işçi direnişlerinin bir parçası olduğu gibi işçilerin ziyaretlerine giderek her haberi örgütlülüğe çeviren; basına yönelik baskılara inat, ezilenlerin taleplerini gazete taşıyan devrimci bir gazeteciydi Suzan. (...)

Sayfa 11

"FERDÎ" DEĞİL DEVLET AKLI!

KİTAP FUARINDA BULUŞALIM!

35. Uluslararası TÜYAP İstanbul Kitap Fuarı **12-20 Kasım** tarihleri arasında gerçekleşiyor. Her yıl olduğu gibi kitaplarımızla fuardaki yerimizi alacağız. Tüm okurlarımızı bekliyoruz!

Salon: 2

Stant: 2604F

NİSAN YAYIMCILIK

Gever'de halkın üzerine ateş açan askerin tavrı "ferdi" olarak gösterilmeye çalışılsa da aslında güç ve referans alınan faşist devletin aklı ve zihniyeti olduğu açıktır. Kürt coğrafyası TC devleti menşeli askerin, polisin, korucunun, Hizb-ul Kontra'nın, JİTEM'in, JÖH'ün, PÖH'ün nice "ferdi" eylemine şahittir. Ama bu coğrafyada yaşayan halk, bu "ferdi"liğin devletin en temel niteliği olduğunu da bilmektedir.

OHAL, ikinci evresine niteliğini ortaya seren bu katliamlarla giriyor. OHAL perdesi altında katliamları meşrulaştırmalarına, sokağa çıkmayı yasaklamalarına, işsizliğe ve yoksulluğa mahkum etmelerine karşı çıkmak zorunludur. Ankara Garı'nda ölümsüzleşenlerimizin bize bıraktığı görev budur!

2. BASKIYA HAZIRLANIYOR!

SENTEZ

Sayfa 08

**Gerilim ve krizler
eşliğinde
savaşın senfonileri**

SENTEZ

Sayfa 09

**Derinleşen kriz ve
Moody's'in sermayeye
"kaçın" uyarısı!**

ÖZGÜR GELECEK'ten

"Tek ses"e karşı devrimci basın!

OHAL'in birinci evresi kapanıp ikincisine doğru yol alınırken çok açıktır ki, yapılmak istenen OHAL'in memleketin "olağan" haline dönüşmesidir. Yapılmak istenen; 10 Ekim 2015'te, Ankara Garı'nda katledilen 103 kişi ve son 1.5 yılda katledilen bine yakın insanın unutul-

ması, aileleri dışında isimlerinin dahi hatırlanmaması, sokağa çıkılmaması ve her türden emek ve hak gaspına karşı susulması...

Gever'de olduğu gibi "ferdi davranış" sergileyen polis ve askerlerin katliamlarının sıradanlaştırılması, Senkromaç'te olduğu gibi binlerce işçinin çıkarılmasının "fitrat" olarak görülmesi, kadın ve LGBTİ'lerin yakılarak katledil-

mesinin hesabının sorulmaması, TV ve radyoların susması, "tek vatan, tek millet, tek bayrak"a "tek ses" in de eklenmesi...

Ülkenin ve Ortadoğu'nun derinleşen bir savaşın içine çekildiği ve TC ordusunun emperyalistlerle birlikte işgale hazırlanmış bugünlerde yaşananlara ilişkin "tek ses" olan burjuva medyanın anlatmadıklarını anlatmaya devam edeceğiz.

Hesekê'de düğüne bombalı saldırı: 34 kişi yaşamını yitirdi

1. OHAL'den ikincisine giderken...

H. Merkezi: Rojava'da 3 ekim akşamı Hese-kê'nin Salah mahallesinde gerçekleşen düğüne intihar saldırı düzenlendi. Saldırıda 34 kişi hayatını kaybederken, 80'in üzerinde insan da yaralandı. AKP'nin çetelerle birlikte Rojava ve Irak topraklarına işgal hayalleri kurduğu bir süreçte gerçekleşen bu katliamın DAİŞ ve AKP ortaklığında düzenlendiğini açıklar. Katliam saldırısına ilişkin açıklama yapan Cizirê Kantonu İçişleri Konseyi Eş Başkanı Şirin Adem, "Bu katliam ile düşmanın savaş meydanlarında yenildiğini ve elenden başka bir şey gelmediğini gösteriyor" dedi.

6 Ekim günü gerçekleşen ve 21 kişinin cenazesinin birlikte kaldırıldığı törende Hese-kê Şehit Aileleri Meclisi önünde biraraya geldi. Cenazeleri alan kalabalık kitle, uzun bir araç konvoyuyla "Şehid namirin" sloganları eşliğinde Şercî köyü mezarlığına doğru yol aldı.

"Onlar Kürdistan halkının şehitleridir"

Şercî köyünde saygı duruşunun ardından Hese-kê Şehit Aileleri Meclisi adına konuşma yapan **Aldar Fatimê**, bölge halkının her daim iradesine sahip çıktığını ve düşmanın iradesini kırmaya izin vermediğini söyledi. Aldar Fatimê, çetelerin savaş cephesinde YPG-YPJ ve QSD güçlerine karşı gücü yetmediği için sivil-leri hedef aldığını kaydetti. YPG-YPJ Komutanlığı adına konuşma yapan **Nûjîn Dêrik**, güçlerinin, şehitlerin intikamını alacağını söyledi. Katliamda 20 kişinin yaşamını yitirdiği Fatimê ailesi adına konuşan **Ismet Fatimê**, yaşamını yitirenlerin bütün Kürdistan halkının şehitleri olduğunu belirtti. Törenin ardından yaşamını yitirenler toprağa verildi.

3 Ekim'de yapılan Bakanlar Kurulu toplantısı sonrasında 3 aylık OHAL sürecinin uzatılması kararı çıktı. Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş kararı, "Bakanlar Kurulu'nun almış olduğu kararlardan bir diğeri de, 90 günlük OHAL'in uzatılması ve 19 Ekim günü gece yarısı 01'den itibaren OHAL'in yenilenmesi kararıdır" şeklinde açıkladı. Gülen Cemaati'ni devletin tüm unsurlarından "temizlemek" üzere, "demokrasi ve huzura" zarar vermeden tesis edileceği söylenen birinci OHAL'in asıl amacının ezilenlerin birleşik mücadelesi olduğu kısa sürede ortaya çıkmıştı. Nitekim devlet AKP eliyle, OHAL'in ilk zamanlarında askerinden polisine, öğretmenine, memuruna, savcısına düzenlediği operasyonlarla Cemaat'i hedef aldı; hemen ardından ise yaklaşık bir buçuk yıldır yoğunlaştırılmış şekilde sürmekte olan muhalif kesimlere saldırılarına yenilerini ekledi. Eğitim-Sen üyesi eğitim emekçileri açığa alındı; gazete, TV ve radyolar kapatıldı; gözaltılarda işkence aleni bir şekilde uygulanırken hapishanelerde hak ihlalleri arttı.

Birinci OHAL döneminde Cemaat'e yoğunlaştığı halde devrimci, demokrat ve yurtsever kesimlere yönelik saldırılarını da eksik bırakmayan devletin, ikinci OHAL döneminde yani 19 Ekim'de başlayacak ve 3 ay sürecek süreçte toplumsal muhalefeti yok etmek için elinden geleni yapacağı açıktır. Ezilenlerin sesi olma iddiasıyla yayın yapan TV ve radyoların kapatılması, yapılacak yeni katliamların ve hak gasplarının üzerini örtme amacı taşıyan özgür basına yönelik saldırıların buna paralel artacağı ortadadır. Devletin yeni katliamlara

girişeceğinin sinyallerini ise 8 Ekim günü Gever'de gördük.

Gever'de yine katliam!

13 Mart günü başlayan sokağa çıkma yasıyla 78 gün boyunca abluka altında olan Gever'de, yaşanan katliam ve yıkımın ardından halk devletin bütün politikalarına karşı yasağın kalkmasının sonrasında yeniden inşa için yaz aylarında şehrine dönmüştü.

Halka gelen yardımların devlet tarafından engellenmesi ve az hasarlı evlere dahi yıkım kararı çıkarılmasına karşı Gever'de yeniden inşa ederken 8 Ekim günü sabah saat 10.00 sıralarında Kobra tipi zırhlı araçtan halkın üzerine ateş açıldı; açılan ateş sonucu 4 kişi hayatını kaybederken 3 kişi ise yaralandı. Cengiz Topel Caddesi üzerinde bulunan Eski Cezaevi Kavşağı'ndaki bir iş yerine Kobra tipi zırhlı polis aracından ateş açıldı. Açılan ateş sonucu kurşunların hedefi olan **Serhat Buldan, Nejdet İşözü, Rahmi Sefalı, Aydın Tümen** hayatını kaybetti.

Valilik tarafından yapılan açıklamada, bir polisin "ferdi davranışı" ve "zırhlı polis aracındaki silahın teknik arıza yapması sonucu" mevcut durumun ortaya çıkması şeklinde olayın sebebi açıklanırken sonrasında olay yerinden çıkan görüntülerde yaralıları hastaneye kaldırmak için gelenlere kurşun sıkılması dahi saldırının gayet bilinçli olduğunun göstergesidir. Devlet yakıp yıktığı, katlettiği bir kentte yeniden bir katliam işlemiştir ve OHAL ile birlikte bu katliamların artacağını öngörmek zor değildir.

Düşleri bize kaldı! Devrim “devrimcilik oynayarak” değil “devrimcilik yaparak” mümkündür.

9 Ekim'in öğle saatlerinden itibaren araçlar, hazırlıklarını tamamlayarak yola çıkıyor; Ankara'ya yakın şehirler ise günün sonunu bekleyerek gece yolculuğa hazırlanıyordu. Mola yerleri bile adeta miting alanına çevriliyor ve hiçbir fırsat kaçırılmayarak halaya duruluyor, sloganlar peş peşe atılıyor. Yola çıkamayanlar öykünerek gidenlere bakıyor, bu devasa kalabalığı sessizce uğurluyordu. 2015'in 9 Ekim'ini 10 Ekim'e bağlayan gecesinde böylesi bir manzaraya, coşkuya yol açan ertesi gün gerçekleşecek olan “Emek, Barış ve Demokrasi Mitingi”ydi.

2013'te yaşanan ve AKP'nin hiç unutmadığı, ülkemizde devrimin dinamiklerini ortaya seren, devrim ve demokrasi umutlarını tazeleyen Gezi İsyanı, yepyeni bir dönemin kapılarını açmıştı. Senelerdir halkın ve özellikle de gençliğin yaşamını baskı altına alan AKP'ye dönük tepkide simgeselleşen ve 2008 krizi sonrası mayalanan Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki isyanlar silsilesinin bir parçası olan Gezi İsyanı aynı zamanda ülkedeki devrimci, demokrat ve yurtsever örgütlere tokat gibi çarpmıştı. İsyanı soluyan örgütler devrim, demokrasi, özgürlük ve ülkedeki dinamikleri yeniden gözden geçirmek zorunda kalmış, bunu beceremeyenlerse dar bir çember içerisinde sıkışmaya devam etmişlerdi.

15-16 günlük işgal günlerinin ardından fiili işgal devlet tarafından zor kullanılarak bastırılmış ama ne var ki Gezi'nin isyan ruhu milyonları yeniden ayağa diktiğinden isyan ve etkilerinin bir-iki ayda silinemeyecek bir etkisi olduğu artık egemenler tarafından dahi dillendirilir duruma gelmişti. Keza 2013 Eylül'ünün devletin “sendromu” haline gelmesi, yine aynı yılın Aralık ayında AKP'nin 4 başkanının başını çektiği rüşvet çarkının, pislüklerinin ortaya serilmesi, Soma Katliamı derken “Gezi Ruhu”, bu halkın, gençliğin mücadelesinin solmayan rengine dönmüştü.

Aynı günlerde emperyalizm ve başta faşist TC olmak üzere yerli uşakları tarafından semirtilen tecavüzcü-katil DAİŞ, önce Şengal'e ardından ise Rojava Devrimi'nin özgürleştirdiği Kobanê kentine saldırılar düzenlemeye başlamıştı. Gezi'nin bilemediği isyan ruhu, Kürt ulusuna dönük mezalimle de daha yakından haşır neşir olmaya başlamış, Kürt ulusal hareketinin Gezi İsyanı'ndan çıkardığı deneyimlerle attığı adımlar iki isyan noktasını Şengal ve Kobanê'deki işgale karşı birleştirmişti.

Egemenlerin bir yandan yolsuzluklarının açığa çıkması bir yandan Soma, Ermenek, Torunlar vd. örneklerde görüldüğü üzere patronların koruması konumunda katliamlara ortaklıkları bir yandan DAİŞ ile Ortadoğu coğrafyasında kıyıma girişmesine rağmen iki isyan noktasının yakınlaşmasına engel olmayışı kanlı bir sürecin planına girişmelerine neden oldu.

“Teğet geçti” denilen 2008 krizi, dünya genelini isyan ve grevlerle sarsarken aldığı yapay önlemlerle bunun ülkedeki etkisini azaltabileceğine inanan egemenler tüm bu tehditleri savuşturabilmek için 2013'te ilan ettikleri “çözüm süreci” masalından sıyrılarak açık faşizmi hayata geçirmeye başlamış ve 2014'te Kobanê Serhildanları döneminde olduğu gibi alttan alta hazırladığı sivil faşist güçlerini sokağa salmaya başlamıştı. Derken 7 Haziran 2015 genel seçimleri geldi çattı. Ülkenin dört bir yanında ilerici tüm güçlerin çoğunluğu HDP'yi desteklediğini açıklamış ve bunun yarattığı tablo da Gezi İsyanı ruhunun emarelerini göstermişti.

Aynı günlerde “400 milletvekili verin, bu iş bitsin” diyen egemenler, 7 Haziran'da bu birliktelik ruhuna karşı ilk Adana, Mersin ve Amed'deki bombalı saldırılarla atağa geçti ve Amed'deki saldırıda yaralananların sandık başına gittiği bir seçim sonrası HDP, Meclis'e girmek bir yana, Meclis'in 3. Partisi konumuna yükseldi. Bunların elbette önemi vardı, ancak daha da önemlisi “faşizme karşı kazanım sağlayabilmeyi” deneyimleyen bir halk gerçekliği vardı karşımızda... Keza Kürt ulusunun Rojava devrimiyle taçlandırdığı mücadele hattı en önemli damarlardan biri olarak bu deneyimin içinde yer alıyordu. Egemenlerin en çok korktuğu, bu **birlikteliğin büyümesi** ve **radikalleşmesi**ydi.

Seçimlerin ardından ilk saldırı, DAİŞ'in temizlediği Kobanê'ye oldu. TC sınırlarından bomba yüklü kamyonların giriş yaparak düzenlediği bombalı saldırıda 250'den fazla insan, ardından 20 Temmuz'da SGDF'nin Kobanê çocuklar için başlatmış olduğu kampanyanın finalini yapmak amacıyla gittikleri Riha (Urfa) Pirsûs'ta (Suruç) AKP'nin DAİŞ eliyle düzenlediği bombalı saldırıda 33 devrimci genç katledilmişti. Aynı günlerde T. Kürdistanı'nda özyönetim ilan edilen bölgelerden her gün sokağa çıkma yasağı ilanları ve katliam haberleri gelmeye başlamıştı.

Bir yandan umutların büyüdüğü bir yandan faşist devletin korku iklimi yaratmaya çalıştığı bir ortamda yüzbinlerce insan Ankara'ya akıyordu. “Emek”, “barış” ve “özgürlük” talepleriyle...

Devrimcilik “oynamak” ve “yapmak”

Ankara Garı'nda art arda patlatılan iki bomba sadece 103 kişinin yaşamına mal olmadı. Aradan geçen bir sene boyunca gördük ki, bu saldırı öncesi ve sonrası ile; son üç senedir mayalanan isyan

ile isyan deneyimleri konusunda oldukça zengin olan Kürt ulusunun direnişinin birleştiği kaynağı yok etmeyi, sindirmeyi, “Artık evimize dönmüyoruz” diyenleri evlerine hapsetmeyi amaçlıyordu. İlan edilen 2. OHAL ile bu yönelimin derinleşeceği ve klik dalaşında galip gelen AKP'nin, tüm isyan damarlarını kesebilmek için yeni saldırı yönelimleri içinde olacağı açıktır.

Ankara Garı'nda ölümsüzleşenlerimizi andığımız bugünlerde sokağa çıkmak bile devrimci bir eylem haline gelmişken, kendisini komünist olarak tanımlayanların omuzlarına binen görevler daha da ağırlaşmış; komünist hareketin sırtında kambur haline gelmiş; atıllığın, tasfiyeciliğin, körlüğün kökünün kurutulması hayati bir önem almıştır. Faşizmin “dokunan yanar” dediğine dokunmaya cesaret edemeyenlerin, yenilenmeyenlerin, üzerindeki ölü toprağı atmıyıp o toprağı deve kuşu misali gömülenlerin değil komünistliği; ilericiliği ve demokratlığının sorgulandığı, devrimcilik adına konuşanların maskesinin düştüğü böylesi bir dönemde atılacak her geri adım düşmanın hanesine yazılacak bir başarıdır.

Kanlı meydanlarda, Mezopotamya coğrafyasında ölümsüzleşenlerin yarım kalan düşünüyü gerçekleştirebilmek katledilenleri “unutmayacağımızı” sokaklarda ilan etmenin yanı sıra düşleri gerçeğe dönüştürmenin sorumluluklarını gerçek manasıyla omuzlamakla mümkündür.

Devrim, “devrimcilik oynayarak” değil “devrimcilik yaparak” mümkündür.

DİMTEKS fabrikasında çalışan işçilerden ücret eylemi

H. Merkezi: Tokat'ta Cemaat operasyonu kapsamında yönetimine kayyum atanan DİMTEKS Tekstil Fabrikası'nın işçileri, ücretleri 2 aydır ödenmediği için fabrika önünde eylem yaptı. Fabrikada çalışan yaklaşık 150 işçi, mağdur olduklarını ifade etti.

İşçiler adına konuşan **Mine Yılmaz**, fab-

rika yetkililerinden ve kayyum heyetinden bilgi alamadıklarını belirterek "Bizler kayyum ataması sonucu mağdur olan işçileriz. Kendimize işyerinde hiçbir muhatap bulamamakla birlikte bu işin nereye gideceğini anlamakta da güçlük çekiyoruz" dedi. Fabrika işçilerinden **Mesut Dinç** ise "İş çikışımız verilmediği

için işsizlik maaşı alamıyoruz, başka bir yere iş başvuruları yapamıyoruz, tazminatlarımız ne olacak haberimiz yok. Yetkili bir kişi çıkıp bir şey söylesin, sonumuz ne olacak bunu merak ediyoruz" şeklinde konuştu.

Kayyum heyeti ise işçilere 1 aylık ücret ödenmediğini, fabrikanın da ilerleyen günlerde Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu'na (TMSF) devredileceğini bildirdi.

Eylül ayında da işçilere yasak, saldırı, sömürü ve ölüm reva görüldü!

OHAL ile birlikte daha çok baskı, yasak, işsizlik ve sömürü ile karşı karşıya kalan işçi sınıfı, iş cinayetlerinde de katledilmeye devam ediyor. İSİG Meclisi'nin Eylül ayı iş cinayetleri raporuna göre, Eylül ayında en az 141 işçi, 2016'nın ilk 9 ayında ise en az bin 421 işçi hayatını kaybetti.

İSİG, basından topladığı veriler ışığında hazırladığı raporda, bu yılın Ocak ayında en az 115, Şubat ayında en az 144, Mart ayında en az 160, Nisan ayında en az 171, Mayıs ayında en az 124, Haziran ayında en az 205, Temmuz ayında en az 160, Ağustos ayında ise en az 201 işçinin yaşamını yitirdiğini açıklamıştı. Eylül ayındaki raporda ise en az 141 işçinin iş cinayetlerinde katledildiği belirtildi. Eylül ayında yaşamını yitiren 141 emekçinin 121'i işçi, memur statüsünde çalışan 14'ü

köylü ve 6'sı esnaf olmak üzere 20'si kendi nam ve hesabına çalışanlardan oluşuyor.

Eylül ayındaki iş cinayetlerinin işkollarına göre dağılımına bakıldığında tarım-orman işkolu ve inşaat-yol işkolunun her zamanki gibi en fazla olduğu görülüyor. Tarım-orman işkolunda 33; inşaat-yol işkolunda 33; taşımacılık işkolunda 20; ticaret, büro, eğitim, sinema işkolunda 8; belediye, genel işler işkolunda 8; savunma, güvenlik işkolunda 7; tekstil, deri işkolunda 5; sağlık, sosyal hizmetler işkolunda 5; metal işkolunda 4; madencilik işkolunda 3; konaklama, eğlence işkolunda 3; gıda, şeker ve enerji işkolunda 2'şer; petro-kimya, lastik, ağaç, kağıt, çimento, toprak ve cam işkollarında 1'er işçi; ayrıca çalıştığı işkolu belirlenemeyen 5 işçi yaşamını yitirdi.

Eylül ayındaki iş cinayetlerinin nedenleri-

ne bakıldığında en çok trafik, servis kazası, ezilme ve göçük nedeniyle olduğu belirtilirken iş cinayetlerinde 10 kadın ve 131 erkek işçinin yaşamını yitirdiği açıklandı.

OHAL'de işçiye yasak ve saldırı

Devlet yetkililerinin açıklamalarının devamlı olarak OHAL uygulamasının halka ve işçilere dönük olmadığı yönünde olmasına rağmen bireysel emeklilikten ÇED raporlarının rafa kaldırılmasına, büyük özelleştirme hazırlıklarından farklı düzeylerde sermaye teşviklerine kadar halk ve işçi karşıtı birçok uygulamanın bu dönemde hayata geçirildiğine raporda dikkat çekildi. İşten atmaların yoğunlaştığı bir dönemden geçtiğimize de dikkat çekilen raporda, Avcılar, Tedi, Medlog işçileri gibi direnişte olan işçilere de saldırıldığı ve grevlerinin OHAL bahanesiyle yasaklanarak direnişlerinin kırılmaya çalışıldığı ifade edildi.

Raporda, "İşçilerin örgütlenmesi zaten Türkiye'de birçok şekilde engellenmeye çalışılırken bu durum OHAL'le birlikte iyice keyfileşti. Yani devletin tepesinin ifade ettiği 'halka ve işçilere OHAL yok' söylemi sadece sözde kaldı. OHAL koşulları patronlar lehine ve işçiler aleyhine devam etmektedir" denilerek baskının, işten atmaların ve sömürünün OHAL ile birlikte katmerleştiği açıklanmaya çalışıldı. İşçi direnişlerinin medya tarafından duyurulmadığı ifade edilen raporda "Muhafız olan medya ise örneğin Hayatın Sesi, Yön Radyo, Özgür Radyo, İmc Tv vb. yayınlar durdurulmaktadır" denilerek son zamanlarda özgür basına yönelik saldırı ve kapatmalara da değinildi.

Dünya Öğretmenler Günü'nde öğretmenlerden MEB protestosu

İstanbul: 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü'nde Eğitim-Sen İstanbul Şubeleri, eğitim emekçilerinin keyfi bir şekilde açığa alınması, sürgün ve ihraç edilmesini İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü önünde protesto etti.

"Güçlü ve demokratik bir toplum için öğretmenlere değer ver, statülerini geliştir" pankartının açıldığı eylemde emekçiler sık sık "Öğretmen ders verir, boyun eğmez", "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Eğitim hakkımız engellenemez" vb. sloganları attı.

Eylemde basın açıklamasını Eğitim-Sen İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı **Hüseyin Özev** okudu. 5 Ekim tarihinin öğretmenlik mesleği açısından evrensel bir öneme sahip olduğunu hatırlatan Özev, bu yıl öğretmenlerin 5 Ekim'i, ihraç, açığa alma, gözaltı, tutuklama, soruşturma ve sürgünlerle karşıladığını belirtti. Özev, "İçinde bulunduğumuz bütün olumsuz koşullara, sendikal faali-

yetlerimizi baskı altına alma girişimlerine, darbeci zihniyetin eğitime yönelik dayatmacı politikalarına karşı örgütlü mücadelemizi sürdüreceğimiz bilinmelidir" dedi.

Avcılar Belediyesi ile direnişteki işçiler arasında anlaşma

H. Merkezi: Avcılar Belediyesi temizlik işçilerinin sendikali olduktan sonra işten atılan ve 5 ayı aşkın süredir direnişte olan Belediye-İş temizlik işçileriyle, belediye arasında anlaşma için ilk adım atıldı. Görüşmelere göre, anlaşmanın teknik altyapısı hazır hale gelirse, 45 gün içerisinde işçiler gruplar halinde işlerine geri dönecek.

CHP Genel Başkan Yardımcıları **Veli Ağbaba** ve **Seyit Torun**, Belediye-İş Genel

Başkanı **Nihat Yurdakul**'un da dahil olduğu bir toplantı yaptıklarını belirten Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Erol Özdemir**, "Görüşmelerimiz sonucunda 45 günlük bir süre içerisinde işçileri gruplar halinde işe alacaklarını söylediler. Biz de bu durumu işçilerimizle görüştük. İşçilerde genel bir kabul gördü ve biz de kabul ettik" dedi.

Çadırdaki direnişin devam ettiğini aktaran Özdemir, "Anlaşmayı bekliyoruz. İlk atı-

lanlar geri alınacak. Orada bir pazarlık sözkonusu değil. Herkes çalıştığı işte sendikali olarak devam edecek" diye konuştu.

"Karşılarında örgütlü bir güç görmekten korkuyorlar"

Mersin: Mersin Entegre Sağlık Kampüsü'nün yapımında çalışan Dia İnşaat ve onun taşeronu Çağla Grup Elektrik'in çalıştırdığı 4 binden fazla işçi, 2 aydır ödenmeyen maaşları için iş durdurmuşlardı. Konuyla ilgili direnişin içinde bulunan ve şirketin iş sağlığı güvenliği kısmında çalışan **Murat Gül** ile röportaj gerçekleştirdik.

- İçerisinde bulunduğunuz direnişi başlatan sebep ne oldu?

- Direnişe geçmemizin temel sebebi öncelikle maddi konular. Ancak bununla sınırlı değil, çalışma koşulları da çok kötü. Mesela yemekhane sorunu var. Bundan bütün şantiye şikayetçi, ben yaklaşık 6 aydır çalışıyorum şantiyede ve bununla ilgili herhangi bir değişiklik yapılmadığını biliyoruz. Bununla ilgili yapılan görüşmeler sonrasında patronun verdiği sözler hep lafta kaldı. Onun haricinde çok ciddi bir şekilde yatakhane sorunu var. Özellikle tahta kurularından şikayet var. Temel sebep bu mu bilmiyorum ama çok fazla hastalanan var, vücudunda yara çıkanlar var. Bir de revire gidilmesi durumunda işçileri sürekli tehdit ediliyorlar; "Çok izin alıyorsun, işten çıkarmak zorunda kalacağız" gibi. Enformellerinden, mühendislerinden, patronlardan duyabiliyoruz bu sözleri.

- OHAL sürecinde olunması direnişi nasıl etkiledi?

- İlk haftaki eylemde sadece sivil polisler vardı ve polisler OHAL'i bahane ederek tutuklama haklarının bulunduğunu iddia edip sürekli bir korku salmaya çalışıyorlardı. Daha sonra ikinci hafta olan eylemde, iki otobüs çevik kuvvet ve bir o kadar da sivil polis vardı. Yine baskı ve tehdide dayalı bir politika izlediler. Basından gelen bir arkadaşı gözaltına almak istediklerinde işçiler korudu ve arkadaşı kurtardı. Bizim şantiyede sendikali faaliyet yok ama işçiler hak gasplarından dolayı kendi aralarında hep birlikte bir inisiyatif alıp örgütlü bir direniş ördüler. Bunu gören diğer şantiye işçilerinden de inisiyatif olarak işe çıkmayanlar vardı. Zaten örgütlü bir mücadele olduğunda sadece patronlar değil, devletin kendisi de korkuyor. Bunun nedeni herkes tarafından az çok biliniyor, karşılığında örgütlü bir güç görmekten korkuyorlar.

- Direniş sonucunda elde edilen kazanımlar oldu mu?

- Şantiyede çok fazla baskı vardı. Şirket Mersin alanında büyük bir küçülmeye gitti ve bu süreçte sigara içen işçilerin bile fotoğraflararak fişlenmeleri istendi. İşten atacaklar ve bahaneleri şu olacak: "İşini yapmıyordu". Zaten bu süreçte işçilere yapılan baskı bizim üzerimizden, yani İş Sağlığı Güvenliği kısmında çalışan işçiler üzerinden yapmaya çalıştılar. Bizi işçileri fişlemeye zorladılar, benim grubum karşı çıktı ve toplu istifa verdik. Geri adım atmak zorunda kaldılar, ama başka araçlarla baskılar devam ediyordu. Zaten bütün bu süreçler bir süre sonra direnişi doğurdu. Tabi daha önce bahsettiğim yemekhane ve yatakhane sorunları da var.

Zaten bu grevin direnişin temel sebebi, bayram ve okul açılma zamanlarındaki maaşların ödenmemiş olması ve insanların bundan dolayı çok fazla sıkıntı yaşamaları. Biz 60 gün maaş alamadık ve bu süreç de tam bayram ve okul açılma sürecine geldi. İki ayrı eylem örüldü; ikisinde de patronlar hemen müdahale edip ücretlerin ödeneğine dair söz verdi. İlkinde bir hafta içinde ücretler yatırıldı, fakat kesinti yapılarak. Daha sonra ikinci grevden sonra Ekim ayı ücretleriyle birlikte yatırılacağı söylendi. Bakalım şu anda her şey verilen sözlerle ilerliyor net bir kazanım yok. Şunu söyleyen birçok insanla da karşılaştım: "Bir kazanım elde ettik ama keşke diğer temel sorunlarımız için de taleplerde bulunsaydık". Zaten direniş durduktan sonra direnişte göz önünde olan işçilerin iş-

yerinden çıkışları verildi ve eylemler bittikten sonra neredeyse her gün 50'şer kişilik gruplar istifalarını veriyor; bu da şirketin devam eden baskı politikalarından dolayı oluyor.

Senkromeç'te kriz sürüyor: 2 bin işçi işsiz kalacak!

H. Merkezi: İzmir'de bulunan Senkromeç fabrikasında en son geçen Nisan ayında maaşlarını alan işçiler için fabrikada örgütlü **Birleşik Metal-İş Sendikası** yazılı açıklama yaptı.

Birleşik Metal-İş Sendikası, fabrikada 580 işçinin çalıştığını, tedarikçiler de dahil edildiğinde 2 bin işçiyi, aileleriyle birlikte ele alındığında ise yaklaşık 6 bin kişinin krizle karşı karşıya kaldığını belirterek, hükümetin bu durum karşısında üç maymunu oynamaya devam ettiğini söyledi.

Açıklamada, "İşçiler zorunlu izne çıkarıldı, işçilerin ve işyeri yönetiminin tek talebi, fabrikanın tekrar çalışması için hükümetin pek çok sermayedara söz verdiği kredi olanaklarından faydalanmaktır" denildi.

Halk ordusu gerillalarından Aliboğazi'nde eylem

H. Merkezi: 4-5 Ekim tarihlerinde Dersim-Aliboğazi'nde asker hareketliliğini tespit eden TIKKO gerillaları, Dersim'de şehit düşen MLKP ve Dersim ve Karadeniz'de şehit düşen HPG gerillaları anısına eylem düzenledi. Eylemde 2 askerin öldüğü belirtiliyor. ANF'de yayımlanan habere göre 4-5 Ekim tarihinde Dersim-Aliboğazi'nde asker hareketliliğini tespit eden TIKKO gerillaları iki ayrı koldan eylem düzenledi. Eylemin sonuçlarını açıklayan TKP/ML TIKKO Dersim Bölge Komutanlığı şunları belirtti:

"4 Ekim günü Dersim'e bağlı Ali Boğazi Bozan alanlarında militanlarımız ile

faşist devlet güçlerine ait gizli bir birlik fark edilerek denetime alınmıştır. 5 Ekim günü saat 11.00'de yoldaşlarımız bu birliğe karşı iki koldan ağır ve ferdi silahlar ile eylem düzenlemiştir. Faşist güçlerin 2 ölüsü netleştirirken yaralılar netleştirilememiştir. Eylemin ardından bu bölge üzerinde insansız hava araçları keşif uçuşu yapmıştır. Daha sonra bölgeye sevk edilen tank, panzer ve sivil araçlar ile bir operasyon başlatılmıştır. Kobra helikopterlerin rastgele yaptığı vurular sonucu kırsal arazide yangın başlamıştır. Bu operasyon öğlen saat 12.30'da geri çekildi.

Düzenlenen eylem Dersim'de şehit düşen MLKP'li yoldaşlar ve Dersim ve Karadeniz'de şehit düşen HPG'li yoldaşların anısına düzenlenmiştir."

Hurşit Külter: "Halkın tepkisi olmasaydı beni hemen öldüreceklerdi"

H. Merkezi: Kendisinden 27 Mayıs 2016'dan beri haber alınamayan Hurşit Külter yaşıyor. Külter Kerkük'te bir açıklama yaparak özel hareketçilerin elinden nasıl kurtulduğunu anlattı. Aylardır kendisinden haber alınamayan DBP Şirnex İl Yöneticisi Külter, kendisini infaz etmek isteyen özel hareket polislerinin elinden kaçarak, Kerkük kentine gelmeyi başardığını söyledi. Külter açıklamasının başından aylardır akıbeti hakkında mücadele yürüten kamuoyuna teşekkür ederek, *"Bu açıklamayı bu kadar geç yaptığım için başta benim için mücadele yürüten herkesten özür diliyorum. Fakat bilinmelidir ki ilk defa böylesi bir açıklama imkanı buldum. Çünkü içinde bulunduğum güvenlik koşulları bu açıklamayı yapma izin vermiyordu"* dedi.

Şirnex'te yaşanan özyönetim direnişi sırasında 27 Mayıs'ta gözaltına alındığı, yaklaşık 13 gün gözaltına kaldığı bilgisini paylaşan Külter, *"13 gün boyunca bir binanın bodrumunda tuttular. Bana yoğun fiziki ve psikolojik işkence yaptılar. Ama sürekli ajanlık dayatıyorlardı. Çıkıp öz yönetim direnişlerine karşı açıklama yapmamı istediler. Bunu özellikle polis özel hareketi yaptı ve ben göz altında kaldığım sürede zaten beni yanında tutan bu özel hareket polisi sürekli beni infaz edecekleri*

rini söylüyorlardı. Bazen kendi aralarında, bundan istediklerimizi aldıktan sonra öldürelim şeklindeki konuşmalarını duyuyordum" dedi.

"Halkın tepkisi olmasaydı beni hemen öldüreceklerdi"

Halkın gelişen tepkisinden dolayı gözaltında infaz edilmediğini de söyleyen Külter *"Kendi aralarındaki konuşmalarında, 'şimdi biraz gündem olmuş. Biraz beklelim, tepkiler bir süre sonra zaten soğur, o zaman öldürürüz' diyorlardı. Ben bu konuşmaları duyuyordum"* dedi.

Tutulduğu bodrum katından binanın bir üst katına çıkarıldıktan sonra kaçış yollarını aradığını ve fırsat bulduğunda da kaçtığını söyleyen Külter, devamında, *"Ben binadan çıktıktan sonra kaçtığımı fark ettiler. Arkadan vurup öldürmek ya da yakalamak istediler. Ama ben kaçıp kurtuldum. Şehir içinde saklandım. Aileye ya da basına ulaşacak bir imkan aradım ama bulamadım. Bu süre, 40-45 gün boşaltılan evlerin içinde saklandım. Sonra şehir içinde direnenlere denk geldim ve şehirden çıktım. Çıktıktan sonra bazılarının yar-*

dımıyla iki aylık bir sürede ancak buraya ulaştım. Bana yardımcı olanların güvenliğini açısından kimlerin yardım ettiği bilgisini paylaşmak istemiyorum. Buraya geldikten sonra da kim olduğumu kimseye söylemedim. Kendimi tam güvenli hissettikten sonra basına açıklama yapıyorum" dedi.

Külter, son olarak, *"Başta Cumartesi anelerine, barış annelerine ve benim akıbetimin ortaya çıkarılması için mücadele eden tüm ulusal ve uluslararası kuruluşlara teşekkürlerimi sunuyorum. Eğer ben bugün yaşıyorsam kesinlikle benim için mücadele edenlerin sayesinde"* dedi.

YDG: "Katliamlarla sindiremeyeceksiniz"

H. Merkezi: 10 Ekim 2015 tarihinde DAİŞ-TC işbirliğinde gerçekleştirilen Ankara Katliamı'nın birinci yıldönümü yaklaşırken **Yeni Demokrat Gençlik (YDG)** yaptığı açıklama ile sokağa çıkma ve hesap sorma çağrısı yaptı.

"Katliamlarla sindiremeyeceksiniz" denilen açıklamada şu ifadeler yer verildi: *"TC devletinin kanlı tarihine yenisini eklediği 10 Ekim, birinci yılını doldurdu. 10 Ekim Ankara tren garındaki Barış mitingine yapılan bombalı saldırı devletin ne kadar kirli bir savaş politikasına sahip olduğunun bir*

göstergesidir. T. Kürdistanı'ndaki sokağa çıkma yasakları ve katliamlara, devrimci ilerici yurtsever kesimlere yönelik operasyon ve baskılara karşı ses vermek adına düzenlenen Barış mitingine yapılan saldırı, devletin kendine muhalif kesimlerin sesini kesme, milyonlara 'ibret dersi vermek' için uyguladığı kanlı bir yöntemdir."

Devletin katliamlarına, OHAL'ine, darbisine karşı geri adım atılmayacağı belirtilen açıklamada *"OHAL ile birlikte TC zihniyetinin en berrak haliyle kadınlara, LGBT'lere yönelik artan saldırılara karşı cü-*

10 Ekim Ankara Katliamı, devletin ezilen kesimlere yönelik saldırılarında şiddetin daha yüksek perdeden uygulanacağı anlamına gelmekteydi."

retimizi kuşanıyoruz. 10 Ekim Ankara Katliamı, devletin ezilen kesimlere yönelik saldırılarında şiddetin daha yüksek perdeden uygulanacağı anlamına gelmekteydi. Bu saldırılara karşı ezilen halk yığınlarıyla birlikte mücadeleyi yükseltmek ve geliştirmek bizlerin devrimci bir görevidir" denildi. Açıklama 10 Ekim çağrısı ile sona erdi.

Önce Özgecan, sonra Hande... Şimdi de Ayşe!

Kadınları yakarak katletme erkek egemenliğinin son zamanlarda “yeni” yöntemi haline geldi. Bir sene önce **Özgecan Aslan** Mersin’de katledilmişti, ardından **Hande Kader** yakılarak katledildi, şimdi ise **Ayşe Akyüz**.

Ayşe Akyüz Mêrdîn’de Artuklu ilçesine bağlı Sulak (Sarincê) Mahallesi’nde 24 Eylül’de evine çok yakın mesafede bulunan ve odunlukta yakılarak katledilmiş olarak bulundu. Özgecan katledildiğinde sokağa çıkan kadınların öfkesi katillerin yüksek ceza alması için iyi basınç oluşturmuştu. Katillerin aldığı ceza benzeri durumlarda emsal oluşturacak nitelikteyken diğer taraftan kadınlar “Özgecan Aslan” denilen bir yasanın çıkması için mücadele etmeye devam ediyordu. Yasa teklifi Ayşe Akyüz’ün katledildiği günlerde meclise geldi. Ayşe Akyüz’ün katledilmesine dair Jinha’ya değerlendirme yapan Av. **Kamile Arısoy**, katliam ve katillerin ortaya çıkması vb. birçok noktaya dair önemli vurgular yaptı.

Kamile, mevcut yasaların uygulamada sorunlu olduğuna değinerek “*Cinsiyetçi bakış açısının bir an evvel terk edilerek, kadın-erkek eşitliğini temin eden, mağdurun cinsiyeti, cinsel yönelimi ve kimliğinden bağımsız, objektif bir bakış açısıyla yasaların uygulanması gerekmektedir*” dedi. Kamile, yasaların toplumsal cinsiyet rollerine göre uygulandığını belirterek “*Sorum mevcut yasalardan değil, bu yasaların tatbik edilmemesi veya mağdurun kimliği, cinsiyeti, cinsel yönelimi gibi ayrıştırıcı unsurlar göz önünde bulundurularak ayrımcı veya cinsiyetçi bir yaklaşımla tatbik edilmesinden kaynaklanmaktadır*” şeklinde konuştu.

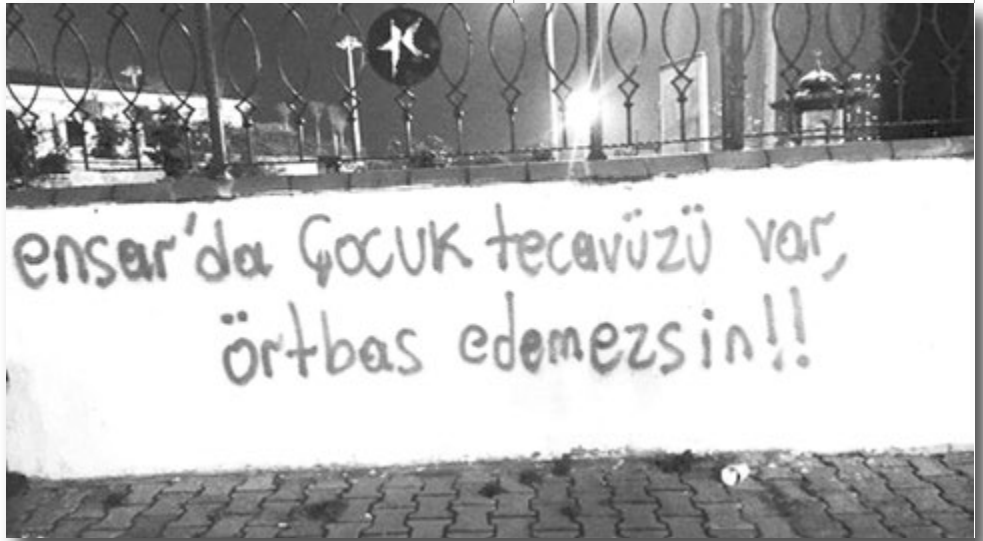
Kadın cinayetlerinde bir ayrıştırmanın olduğunu söyleyen Kamile, örnek olarak katledilen trans Hande Kader örneğini verdi ve “*Son dönemde sivil toplum kuruluşlarının yoğun çabalarıyla gündemde yer alan trans kadın Hande Kader’in yakılarak öldürülmesi bir örnektir. Maalesef, sistem tarafından Hande Kader’e, daha önce benzer şekillerde katledilen heteroseksüel, ‘toplumsal normlara uygun’ kadınlara ait*

vakalarda gösterdiği hassasiyet gösterilmedi. Şayet aynı hassasiyet, trans, aktivist ve seks işçiliği yapan Hande Kader’e de gösterilmiş olsaydı bu çok ümit verici olurdu” diye konuşarak yasaların da cinsiyetçi olduğuna vurgu yaptı.

Ayşe katledildi herkes duysun

Hande için geçerli olan durum şimdilerde Ayşe Akyüz için yaşanıyor. Kadınların uzun mücadele sonucu kazanıma dönüştürdüğü yasalar ya da fiili mücadele bugün toplumsal normlara göre uygulanıyor. Diğer taraftan birçok farklı nedenle birlikte Hande ve Ayşe’nin katledilmesine tepkinin yeterli olmaması mücadelenin kalıcı kazanımlara dönüşmesine zarar veriyor.

Ayşe’nin ailesinden 6 ya da 7 kişi gözaltında olması ve bunun “Ayşe töre cinayeti”nin ‘kurbanı’ mı” şeklinde yorumlanmasına yol açıyor. Katliam henüz aydınlatılmadı ancak ne fark eder ki? Töre cinayeti diye adlandırılan ve çok kimsenin, tepki vermediği yüzlerce cinayet bu şekilde “meşrulaştırılmıyor” mu? Eski eş, sevgili vb. tarafından yapılan bu cinayetlerden “töre cinayetinin”

ne farkı var, töre erkekler tarafından inşa edilen ve bunun üzerinden kadınları katletmenin aracı haline gelmiş bir yöntem değil mi? Ayşe Akyüz erkekler, erkek devlet ya da

Ensar “aklandı”

H.Merkezi: Karaman’da onlarca çocuğa yönelik cinsel istismar davasında adı geçen Ensar Vakfı, Karaman Anadolu İmam Hatip Lisesi Mezunları ve Mensupları Derneği (KAİMDER) için soruşturmaya yer olmadığına karar verildi.

Başsavcılık, eski Karaman valisi Murat Koca ve İl Milli Eğitim Müdürü Asım Sultanoğlu’na dava açılmasına gerek olmadığını, ailelerin şikâyetlerinin olmamasını dayanak yaparak karar verdi.

Görevi kötüye kullanma, çocuğun nitelikli istismarı suçunu bildirmeme, vakıflar kanununa aykırılık, dernekler kanununa aykırılık, Türk Medeni Kanunu’na aykırılık gibi suçlarından yargılanan Ensar Vakfı, KAİMDER, Murat Koca, Asım Sultanoğlu ve kamu görevlileri “aklanmış” oldu. Ensar devletin mahkemeleri tarafından bir kez daha korundu.

Ne olmuştu?

Karaman’da Ensar Vakfı ve KAİMDER’in kaçak yurtlarında öğretmen Muharrem Büyüktürk tarafından 45 erkek öğrenci cinsel istismara uğradı. Ensar Vakfı ve Karaman Anadolu İmam Hatip Lisesi Mezunları ve Mensupları Derneği’ne (KAİMDER) bağlı yurtlarda kalan çocuklara cinsel istismar sonrası ülke kamuoyunda büyük tepki çekmişti.

Muharrem Büyüktürk, 20 Nisan’da mahkemeye çıktı. Mahkeme tek duruşmalık davada sanık Muharrem Büyüktürk’e 508 yıl hapis cezası verildi.

erkek egemenliğinin sonucu olarak öyle ya da böyle katledilmiştir, hepimiz bunu böyle okumalı ve kadın katliamına karşı tepki göstermeliyiz. **(Bir YDK’lı)**

Gerilim ve krizler eşliğinde savaşın senfonisi

Emperyalistler arası bu krizin halklara ölüm ve yoksulluk getireceği ise aşıkardır. Bu durum karşısında devrimci, demokrat ve ilerici tüm güçlerin birleşik mücadelesi elzemdir.

Ortadoğu'da savaşın boyutları giderek daha derin bir hal almaya başladı. Savaşın bugün geldiği aşama emperyalistlerin savaş krizini derinleştirecek boyuttadır. 2010 yılından bu yana bölgede savaşa katılım gösteren emperyalizmin bölgesel uçakları bugün bu batağın kendilerini aştığının farkında. Öyle ki TC'nin Suriye'de girmiş olduğu bataklık, iç politikada kendini savaşın daha şiddetli bir hal alması ile gösterirken son olarak da Birleşik Arap Emirlikleri'nin gözbebeği konumundaki savaş gemisi 1 Ekim'de Yemen Hizbullahı tarafından batırıldı. Geminin vurulma videolarının yayınlanmasının ardından bir örgütün elinde böyle bir füze sisteminin bulunması bölgede örgütlerin değil, devletlerin savaştığına işaret etti. Katamaran tipi savaş gemisini imha eden füzenin, savaş alanlarında daha önce görmediğimiz türden çok sofistike bir silah olduğu ilan edildi. Bilindiği kadarıyla bu füzeye bugün sahip olan tek ülke Rusya.

BAE'nin gemisinin batırılması sıradan bir olay değildir. Emperyalistlerin çekişmesine sahne olan Ortadoğu bugüne değin bölgede simetrik bir savaş planı ile icra ettirildi. Bölgede demokratik devrim krizinin bir sonucu olarak ortaya çıkan çelişkiler değerlendirilip emperyalizmin çıkarlarına göre şekillendirildi. Ukrayna'dan Ortadoğu'ya Şincan Özerk Bölgesine kadar uzanan asimetrik savaş planları, gelinen aşamada görevini tamamlayacak gibi görünüyor. Buna en net örnekse Suriye krizinde ortak olan ancak ortaklıkta anlaşamayan ülkelerin krizleri ve ilgili planı hayata geçirememeleridir.

Türkiye bu krizin başında gelirken Suudi Arabistan ve Katar ise petrol endeksleri kendi imtiyazları doğrultusunda düzenlenmediği için ABD'nin politikalarını mayınlayacak adımlar atıyor. Bu durumda ABD bölgede kendisinin doğrudan koordine edeceği paralı askerleri devreye sokmaya çalışsa da bu durum yine Türkiye'nin politikaları ile sekteye uğramıştır. Dolayısıyla da ABD'nin önünde ciddi olarak kalan tek seçenek doğrudan askeri çarpışma olmuştur.

Musul krizi ve DAİŞ

ABD'nin Suriye'deki iç savaşa doğrudan dahil

olma çabası DAİŞ karşıtı koalisyon ile öne çıkmıştı. 64 devlet ve 3 uluslararası kuruluşu yapılan çağrı sonucunda koalisyonda uygulamada sadece Kanada, Fransa, Hollanda ve Birleşik Krallık yer almıştı. Adına her ne kadar DAİŞ karşıtı koalisyon denilse de bu projenin esas amacının Şam ve Lazkiye üzerine seyir füzeleri fırlatmak ve Suriye'yi bombalamak olduğu açıktı. NATO tarafından duyurulan bu proje, bugün DAİŞ'in işgali altındaki Musul için planlanıyor.

Bu projede esas olarak belirtilenlerin aksine Musul'un kurtuluşu değil işgalcinin değiştirilmesi amaçlanıyor. Projenin bir örneği Cerablus'ta yaşandı. TC'nin Cerablus'a girmesi ile DAİŞ nasıl muhalif olarak adlandırıldıysa bugün Musul'da da aynı yapılar DAİŞ kamuoyuna "sevimli" muhalifler olarak sunulacak.

ABD'nin bölgede mezhebe dayalı bir bölge yönetimi kuracağı aşıkardır. Irak doğrudan Sünnilerin yönetiminde bir bölge olarak öne çıkarılmak isteniyor. Bu kapsamda bölgede DAİŞ ile savaşan Şii milisler yok edilerek Rusya emperyalizminin kolunun koparılması planlanmaktadır. Bu politikaya en çok sevinen ise TC'dir. Erdoğan, Dubai merkezli Rotana Televizyonu'nda Musul kurtarıldıktan sonra kentte orada yaşayanlara ait olacağını, söyleyerek "sadece Sünni Araplar, Türkmenler ve Sünni Kürtler burada kalabileceklerdir" dedi. (03.10.2016)

Asıl amaç bellidir. ABD'nin önderliğindeki koalisyon DAİŞ'e havale edilen İpek Yolu'nun Çin ve Rusya'nın aleyhine kesilmesi yönünde DAİŞ'e devrettiği politikayı devralacak ve bölgede kendi denetiminde ileri bir karakol kuracaktır. Bu ise dini açıdan homojen bir devlet yaratmak amacıyla başta Hıristiyanlar ve Ezidilerin sürülmesi ya da katledilmesi üzere tekdüze çetelerin uyguladığı etnik temizliği desteklemektir.

Gerilim tırmanıyor

Ortadoğu'nun geleceği artık giderek daha derin bir krize işaret ediyor. Açık belirtmek gerekir ki Ortadoğu artık bir saha olarak öne çıkmakta ve emperyalistlerin bu saha üzerindeki savaşına sahne olmaktadır. Bugüne dek asimetrik bir biçimde devam eden savaş,

ABD'nin Musul planı kapsamında yeni bir boyuta evirildi. Rusya, S-300 ve S-400 hava savunma füze bataryalarını konuşlandırdığını duyurarak ABD'ye meydan okudu.

Öyle ki bu savunma sisteminin hava hareketini boşa çıkaracak düzeyde bir güce sahip olduğu İsrail uçağını vurması ile gündeme geldi. Bu olayın ardından İsrail genelkurmayı Suriye ve Lübnan'da hava üstünlüğünü kaybettiğini açıkladı. ABD buna Şam'daki Rus Büyükelçiliğini çetelere bombalatarak yanıt verirken Rusya, uçak gemilerinin Akdeniz'e ulaştığını duyurdu. Karşılıklı savaş hazırlıklarının yapıldığı bu tabloda fiili bir savaş muhtemeldir. Hal böyleyken özellikle Ortadoğu'da emperyalizme karşı birleşik mücadelenin hazırlıkları her daim günceldir.

Halep ve Musul merkezli başlama ihtimali üzerinden bu savaşa Rusya ve İran'ın yanı sıra Çin de sessiz bir politikayla sahaya inmenin çabasıdır. İstihbarat ve ticari planları ile öne çıkan Çin'in esas amacı ise Avrupa'ya uza-nacak şekilde İpek Yolu üzerindeki ekonomik gücünü tesis etmektir. AB'nin Rusya'ya uyguladığı ekonomik ambargodan bu yana Rusya'ya S-300 ve S-400 füzeleri karşılığında ekonomik destek sunan Çin aynı zamanda bu gerilimden yararlanarak Sibiryaya üzerinde Avrasya'yı kuşatacak ticaret hattı kurmaya başladı. O günden bugüne Çin'in Avrasya'daki gücü artmış ve bu durum özellikle NATO'nun Çin'i çevreleme stratejisini boşa çıkarmıştır. Bugün Ortadoğu'daki dengeler ABD'nin dünya üzerindeki ekonomik ve siyasal hâkimiyetinin sona erdiğine işaret ediyor. Dolayısıyla ABD, bu krizi atlatmanın derindedir. Rusya, şimdiden ABD'yi dünyanın hâkimi olarak değil ama çökmekte olan bir imparatorluk olarak değerlendirmektedir.

Emperyalistler arası bu krizin halklara ölüm ve yoksulluk getireceği ise aşıkardır. Bu durum karşısında devrimci, demokrat ve ilerici tüm güçlerin birleşik mücadelesi elzemdir. Ortadoğu'da İslami hareketlerin emperyalistlerin elinde bir silaha dönüştüğü ortadayken bu hareketler neticesinde bölgede dizayn edilmek istenen devletler açık bir şekilde demokratik devrim sancısını ötelemek anlamına gelmektedir.

Derinleşen kriz ve Moody's'in sermayeye "kaçın" uyarısı!

Türkiye'de temelleri 24 Ocak 1980 kararlarıyla atılan, özü özelleştirme ve talana dayalı olan ve devlet iktisadındaki kamunun payının küçültülerek, sosyal hakların gasp edildiği ve yine esnek, enformal ve taşeron çalışma sisteminin dayatıldığı neoliberal politikaların en yoğun biçimde yaşama geçirildiği yıllar AKP'nin iktidar süreci olmuştur.

Emperyalizmin desteği ile iktidara gelen ve "yapısal uyum" adı altında sosyal güvenlik sistemlerinin ve işgücü piyasalarının sistematik olarak sermaye lehine dönüştürülmesi anlamına gelen IMF ve Dünya Bankası patentli emperyalist politikaları başarıyla yaşama geçiren AKP iktidarının ilk 7-8 yılında özelleştirmelerden elde ettiği rant başta olmak üzere emperyalist sermaye akışı ve dış borçlanmayla içi boş (üretimden kopuk), kredi ve inşaat sektöründe oluşan balona dayalı bir büyüme yaşadı. 2010'lerden itibaren yavaşlayan büyüme hızı, 2013'lerden itibaren ise düşüşe geçti. Şirketlerin büyüyen borçları, hızla düşen emtia (malların) fiyatları, bölgedeki savaş gerçekliğinin yansımaları, dış politikadaki yanlış hamleler ve Kürt ulusal sorunundaki çözümsüzlük ve şiddetlenen savaşla büyüyen siyasi, ekonomik istikrarsızlık gibi nedenlerden kaynaklı; ülkeye gelen sermaye kaçarken, büyüme de yerini küçülmeye bırakmış vaziyette.

Zaten zor durumda olan TC ekonomisi 15 Temmuz darbe girişimi ve sonrasında OHAL ve KHK'lerle gerçekleştirilen AKP darbesiyle birlikte daha da kötüleşmiş, siyasi, ekonomik istikrarsızlık, kırılanlık ve belirsizlik daha da büyümüştür. Öyle ki 2010'larda yüzde 30'larda olan sabit sermaye yatırımları bugün eksilere düşmüş, ihracat hızla gerilerken ithalat artmış, dış borç 412 milyar dolara çıkmış, Temmuz 2016 itibarıyla 12 aylık cari işlemler açığı 28.931 milyon dolara ulaşmış durumdadır. İşsizlik ise resmi verilere göre yüzde 10.2'yle 3 milyon 127 bin kişiye ulaşırken, DİSK'in açıkladığı rakamlarla ise yüzde 18,5'le 6 milyonu geçmiş haldedir.

Hızla gelen ve iktidarını da sarsacak nitelikte olan ekonomik çöküşün farkında olan AKP iktidarı bu çöküşün önüne geçmek, borç ve cari açık gibi nedenlerle yıl içinde acil olarak ihtiyaç duyduğu 200 milyar Dolarlık finansmanı yaratabilmek, emperyalist sermayeye güven verip ülkeye çekebilmek için bir dizi adım attı.

Mayıs'ta Meclisten geçirdiği "kölelik" yasasının ardından ekonomik kaynak yaratma arayışına giren AKP, 15 Temmuz darbe girişimi bahanesiyle ilan ettiği OHAL'i fırsata çevirip Kanun Hükmünde Kararnemelerle ekonomiye yeni kaynak, kendisine yeni rant alanları açtı. "Yeni Teşvik Paketi" olarak sunulan düzenlemeyle kayıtlı olan ve 72 milyar SGK primleri olmak üzere 160 milyarlık varlığa ait vergi, prim, gümrük vergisi vb. borç-

ları yeniden yapılandırırken, "varlık barışı" olarak da bilinen kaynağı belli olmayan kara para aklanması, ülke içinden ve dışından gelen bu paraların sorgusuz ekonomiye aktarılmasını sağlamaya dönük düzenlemeler yapıldı. "Bireysel Emeklilik Sistemi" adı altında yeni bir soygun düzenlemesi yasalaştırılarak halka dayatıldı. Yine Cemaat'e ait olduğu ya da Cemaat ile bağlantılı olduğu, destek sunduğu vb. iddiası ile onlarca vakfın, eğitim kurumlarının, şirket ve holdinglerin, tutuklanan general vb.lerinin mal varlıklarına el konularak bir milyanın üzerinde rant elde edilmesi gibi düzenlemeler yapıldı.

Tüm çabasına rağmen AKP iktidarı ekonomideki düşüşü önleyemezken, emperyalist kredi derecelendirme kuruluşlarından da geçerli not alamadı. Uluslar arası sermayeyi herhangi bir ülkede yatırım yapıp-yapmayacağına dair yönlendiren üç emperyalist derecelendirme kuruluşundan **Standard&Poors** (S&P) Ağustos başında Türkiye'nin kredi notunu düşürerek "orta derece yüksek risk" düzeyinden "yüksek risk" düzeyine getirmesinin ardından **Fitch Ratings** de Türkiye'nin "BBB"de tuttuğu notunu "BBB-"ye düşürmüştü. Son olarak ise **Moody's** 23 Eylül'de en düşük yatırım yapılabilir seviyesinde olan "Baa3" notunu yatırım yapılamaz ülke seviyesi olan "Ba1"e düşürdü.

Hükümet yetkililerinin ilk ağızdan Moody's'in kararının tarafsız olmadığı, siyasi olduğu "Türk ekonomisinin üç-beş tane değerlendirme kuruluşunun raporlarına göre hizaya geçecek bir ekonomi olmadığını (Binali Yıldırım) ve bu kuruluşların "cebine üç-beş kuruş ekstra para koy (up), istediğin notu al"abileceğini (R. T. Erdoğan) de belirtmeler, ekonomik tablo devlet yetkililerini yalanlamaya yetiyor.

Kredi derecelendirme kuruluşlarının emperyalist sermayenin çıkarlarından yana olduğu ve verdikleri kararların da esasta uluslararası sermayenin yani emperyalistlerin ihtiyaçları ve daha fazla kârına yönelik olduğu bir gerçek. Ancak bu, emperyalizme ve emperyalist sermayeye bağımlı olan Türkiye

ekonomisinin, "yatırım yapılamaz" yönlü kardan etkilenmeyeceği anlamına gelmiyor. Moody's'in de kararında dikkat çektiği gibi; "tüketimin sürüklediği, yabancı sermayeye bağımlı olan Türkiye ekonomisi, dışsal şoklara ve/veya yatırımcı güveninde kayıplara karşı riskli durumda"yken, yüksek dış borç ve cari açıkla emperyalist sermayeye bağımlılığını daha da artmasının koşullarının oluştuğu da bir gerçektir.

Yine Moody's'in de vurguladığı gibi siyasi olarak Türkiye'de "kurumsal güçte zayıflama, siyaset ve güvenlik risklerinin ısrarla yüksek kalması, öngörülemez politik gelişmeler, içsel siyasi riskte artış ve jeopolitik tehditlerin direnmesi; darbe girişiminden önce de var olan kurumsal güçteki aşınmanın daha da artması, yönetiminde bozulma..." darbe sonrasında halen iktidarın geleceğinin belirsiz olması, kamu personelinin tasfiyesiyle devlet kurumlarının felce uğraması, kimi şirketlerin varlıklarına el konulması, kapatılması, kayyum atanması gibi uygulamalarla ortaya çıkan mülkiyet haklarının korunması noktasındaki riskler uluslar arası sermayeyi ürküten gerçekliklerdir.

Moody's'in kararını açıklamasının ardından ilk tepki olarak TL'nin değer kaybedip, Doların yükselmesi ve borsanın % 5'lerdeki değer kaybetmesi şeklinde yaşanırken bu kararın esas etkisinin sonuçlarını ise önümüzdeki süreçte kimi emekli, sigorta ve yatırım fonlarının sermayesine Türkiye'den geçmesiyle döviz kurlarının yükselmesi, borsanın düşmesi, faizlerin fırlaması ve TC'nin yurtdışından borç bulmakta zorlanacağı vb. biçimlerde göreceğiz. Bu da ekonomideki büyümeyi değil, her geçen gün küçülmeye beraberinde getireceği için işçi, emekçi halka da faturası ağır olacaktır. İşçi ücretlerinin düşüşü, sosyal hak kırıntılarının da gasp edilmesi, güvencesizlik vb. uygulamaları önümüzdeki sürecin temel noktaları olacaktır. Ancak kesin olan bir başka gerçek ise ege-menlerin büyüyen her krizi, sonlarını daha da yakınlaştırmaktadır. Burada önemli olan kuşkusuz politik öznelerin müdahalesidir.

Ürdün'de halk, İsrail'le anlaşmaya tepki gösterdi

H. Merkezi: Ürdün'ün Amman kentinde halk sokaklara çıkarak Ürdün devleti ile İsrail arasındaki 10 milyar dolarlık anlaşmayı protesto etti. Eylem, başladıktan yarım saat sonra polis saldırması sonrası sonlandırıldı. Anlaşma uyarınca Ürdün, işgalci İsrail'in kontrolü altındaki Levant bölgesinden 15 sene boyunca doğal gaz temin edecek.

Filistinli insan hakları örgütü Al-Haq Ağustos 2015'te yayınladığı raporla işgalci İsrail'in doğal gaz platformlarını ve nakil boru hatlarını korumak için Filistin deniz sahasına girişi engellediğini açıklamıştı. Al-Haq raporuna göre işgalci İsrail, Filistin doğal gazına ve doğal kaynaklarına el koyuyor ve işletiyor. Rapor ayrıca bu anlaşmaya taraf olan ülkelerin ve uluslararası şirketlerin İsrail'in Filistin deniz sahasındaki ablukasına ortak olmalarının da altını çiziyor. İsrail'in Filistin doğal kaynaklarını gasp etmesinin yanı sıra çalınan gazın Avrupa'ya taşınması hem İsrail'in işgaline destek hem de Gazze deniz sahasındaki doğal kaynakların Filistin tarafından işletilmesini önleyen deniz kuşatmasına ve militarizasyona onay vermek anlamına geliyor.

Polonya'da kadınlar hayatı durdurdu

H. Merkezi: Polonya'da kürtajın tamamen yasaklanmasını öngören yasa tasarısını protesto eden kadınlar ülke çapında grev yaptı. Tasarıya karşı çıkan kadınlar siyahlar giyinerek hayatı durdu.

Polonya'da kürtajın tecavüz gibi durumlarda dahi yasaklanmasına karşı yapılan protestolara en az 6 milyon kadın katıldı. Ülkede "**Kara Pazartesi**" olarak adlandırılan 3 Ekim günü, bazı iş yeri ve restoranlar da açılmadı. Diğer yandan 6 Ekim günü Polonya'da kürtajın tamamen yasaklanmasını öngören yasa tasarısı, parlamentoda yapılan oylamada ezici bir çoğunlukla reddedildi.

ATİK tutsakları için bilgilendirme toplantısı yapıldı

Gießen: Münih'te yargılanan 10 devrimci tutsak ve Almanya'nın çeşitli şehirlerinde yargılanan Kürt politikacılar için Gießen Kürt Kültür Merkezi'nde bir bilgilendirme toplantısı düzenlendi. ATİK tutsaklarından Deniz Pektaş'ın avukatı **Yener Sözen**, ATİK UPOTUDAK temsilcisi **Süleyman Gürcan** ve Rote Hilfe (Kızıl Yardım) temsilcisinin panelist olarak katıldığı bilgilendirme toplantısının moderatörlüğünü ise Gießen Kürdistan ile Dayanışma Platformu adına bir temsilci üstlendi.

Dayanışmanın artarak sürmesi gerekiyor

Panelde ilk sözü alan Rote Hilfe temsilcisi 129 a/b yasalarının tarihsel arka planını anlattı. KPD yasağı ve getirilen meslek yasağının yanı sıra RAF yargılamaları hakkında bilgi veren temsilci, Münih'te süren yargılamanın son yılların en büyük davası olduğunu dile getirdi. PKK, DHKP/C yasakları ve tutuklamaları hakkında bilgi veren Rote Hilfe temsilcisi, PKK yasağına karşı yürütülen kampanyalar hakkında bilgi verdi. Bir soru üzerine temsilci, önümüzdeki süreçlerde 129 a/b yargılamalarının artarak devam edeceğini, Münih'te süren TKP/ML davasının pilot bir dava olduğunu ve bundan sonra dayanışmanın da artarak sürmesi gerektiğini vurguladı.

"Bu dava sokaklarda kazanılacaktır"

Ardından söz alan Avukat **Yener Sözen**, 129 a/b yasası kapsamında yargılananlar hakkında kısa bilgiler vererek, yargılamaların tamamen politik olduğunu, alınan kararların da politik olduğunu örnekleriyle anlattı. Münih'te süren TKP/ML davasının zeminini oluşturan ana bilgilerin Türk devleti tarafından verildiğini dile getirdi. Avukat, bilgileri verenlerin, "bunlar teröristtir" diyenlerin bugün terörist olarak yargılandıkları bir süreçte bunun Alman hükümeti nazarında bir kıymetinin olmadığını dile getirdi. Münih Eyalet Yüksek Mahkemesi'nde görülen dava-

nın örgüt yapısı üzerine olan bölümünün esas olarak Türk devleti tarafından yargılandığını dile getirdi ve bireylere ait olan iddiaların ise Alman yasalarına denk düşen bir karşılığının olmadığını belirtti. Tutsaklarla dayanışma amaçlı onlara mektup yazılmasının önemli olduğunu dile getiren Sözen, politik davalarda genellikle politik kararların alındığını ve buna karşı kitlelerin politik dayanışma amaçlı sokaklar baz aldığını vurguladı ve bu bağlamda Müslüm Elma'nın "*Bu dava sokaklarda kazanılacaktır*" sözüne atıfta bulundu.

Merkel hükümeti Erdoğan'ın en önemli destekçisi

ATİK UPOTUDAK temsilcisi **Süleyman Gürcan**, TKP/ML davasının arka planı ve Türk-Alman devletlerinin ilişkilerin tarihsel ve günümüz sürecine dair bilgiler verdi. Alman ve Türk devletlerinin tarihsel olarak emperyalist ve işbirlikçi statüsünde işbirliğinin olduğunu belirten Gürcan, I. ve II. Emperyalist Paylaşım Savaşı dönemine dair örnekler verdi. Alman devletinin tarihsel olarak anti-komünist bir ruha sahip olduğunu, 1850'lerde Köln Komünistler Birliği davası, Dimitrov'un yargılanma süreci, RAF ve KPD'nin yasaklanması örneklerini vererek, bugün de Münih'te 10 devrimcinin yargılanmasını bu bağlamda ele almak gerektiğini dile getirdi. Yanı sıra Türk devletinin talebinin de belirleyici bir kıstas olduğuna dikkat çeken Gürcan, Merkel hükümetinin Erdoğan'ın en önemli destekçisi olduğuna dikkat çekti.

28 Ekim'de Münih'e...

Tutsaklara ilişkin dayanışma adımlarının artarak devam ettiğini dile getiren Gürcan, iki devrimci tutsağın 2017 genel seçimleri için Enternasyonalist Liste/MLPD'den aday olarak gösterilmelerinin önemli bir dayanışma göstergesi olduğunu vurguladı. 28 Ekim günü Münih Eyalet Yüksek Mahkemesi önünde yapılacak miting hakkında bilgilendirme yapıldı ve mitinge katılım çağrısı yapıldı.

Basına yönelik saldırılara karşı Suzan olmak...

Bazen bazı kayıplarımızdan doğan boşluklar daha yakıcı hissedilir; üzerinden belki aylar belki yıllar geçmesine rağmen dün olmuş gibi acı verir yoklukları; eli kolu bağlı "keşke burada olsaydı" diye mırıldanır insan yanında olmayan-olamayacak olan yoldaşları için, sen de "keşke şimdi burada olsaydın Suzan!"

Boşluğun zaman zaman dolduğu ve seni unuttuğumuz için değil, hep yanımızdasın biliyoruz... Ama şimdi zaman tam da senin not defterin, kalemin, fotoğraf makinen ve kayıt cihazınla telaşla haberden habere koşturmanın; gazete dağıtımını örgütlemenin; büroya gelenlerle tartışmalar yürütüp iş paylaşımı yapmanın; okurlarımızla doğal muhabirlik çalışması örgütlemenin; birçok insanı çeşitli olanaklar yaratıp harekete geçirmeye çalışmanın zamanı. Ve tabii daha birçok şeyin...

Seni anlatmaya çalıştığımız her yazının, anlatının, sohbetin ortak noktalarının bu başlıklar olması da tesadüf değil. Tüm anlatılarda, anılarda emek anlatılacaksa Suzan; alınteri anlatılacaksa Suzan; devrimci ısrar anlatılacaksa Suzan; eleştiri anlatılacaksa Suzan; tutarlılık anlatılacaksa Suzan anlatılmalı vurgusu öne çıkıyor. Suzan deyince birçoğumuzun aklına bunlar geliyor. İstanbul Pendik'te Halkevleri içinde faaliyet yürütürken de; gazetede yayın faaliyetini örmeye çalışırken de; İLPS ile ortak anti-emperyalist mücadeleyi geliştirmek için emek harcarken de altı çizilenler bunlar...

Suzan çoğu insanla düzeyli ilişkiler kurardı. İnsana değer verirdi. Siyasal ilişkilerinin yanında insani ilişkilere de önem verir, çevresini genişletmek ve geliştirmek için emek harcardı. Ama bu seçici olmadığı anlamına da gelmezdi. Önce insanları tanır, sonrasında ilişkiye ona göre yön verirdi. Onun için önemli olan kendi yaşam ilkeleri idi. Sinirlendiği, tavır aldığı ya da alınması gerektiğini düşündüğü zamanlarda iyi olmanın değil, göze girmenin değil **adil olmanın** önemli olduğunu bilir ve bunu ifade etmekten, böyle davranmaktan çekinmezdi.

Faaliyet yürüttüğü tüm alanlarda hemen her işe koşar, bu şekilde herkese örnek olurdu. Küçük büyük demeden, o an bulunduğu yerde yapılacak ne varsa Suzan o işin başında olurdu. Görev aldığı hiçbir işin yarım kaldığına, eksik bırakıldığına, başkası tarafından tamamlandığına, olmaz olduğuna tanık olduğumuz bir örnek neredeyse. Çevresindeki insanlarda, yoldaşlarında da bu yüzden haklı bir güven yaratmıştı. Emekçi ve mütevazı yaşamıyla da örnekti Suzan. Yaşamında herhangi bir

abartıya, fazlalığa yer yoktu. En önemli özelliklerinden biri, bir şeyi doğru buluyor ve ona inanıyorsa, sonuna kadar savunan yapısıydı. Bir şeye gerçekten inanmışsa ne yapar ne eder bir yol bulur, olanak yaratır, kanal açar ama mücadelesini sürdürürdü.

Suzan için bir şeyin gerçekliğine, doğruluğuna inanmak mücadele etmesi için yeterli ve ilk nedendi. Yaşına, sağlık durumuna, yoğunluğuna aldırılmaz tüm enerjisini harcardı ve sonuca -başarıya- odaklanırdı. Tüm bu özellikler onun gazetecilik faaliyeti sırasında da öne çıkan ve örnek olan tarafları idi. Okur ve okuturdu Suzan. Politik çalışmanın "boş zamanlara ve insanlara" havale edildiği, okumanın-tartışmanın-yazmanın entellekle küçümsendiği, "ya bu kadar iş gücü arasında bir de..." cümleleri ile cahilliğe övgüler dizildiği zamanlarda kol-tuk altından kitabını eksik etmez ve devrimciliğin tam da bu olduğunun altını her tartışmada çizirdi. Okur, sorar, sorgular, tartışır ve yazardı.

Sokağa çıkma yasakları, saldırılar, katliamlar, gözaltı ve tutuklamalar, yayın engelleri ve yağma-talan... Bir süredir yaşamak zorunda kaldıklarımızdan bazıları... Ve bu yaşananları boşa çıkaran yurtsever, devrimci ve demokrat kamuoyuna-basına yönelik saldırılar... Muhabirlerin kaçırılması, gözaltına alınması, kaybedilmek istenmesi, tutuklanması, halkın haber alma kaynaklarına el konulması vb. ile devlet gerçekleri halktan gizlemeye, katliam, hırsızlık ve yolsuzluklarının üstünü örtmeye çalışıyor.

Ama elbette tüm bunlar karşısında özgür basın emekçilerinin cevabı her zaman

direnış oldu ve olacak! Yaşamının her anını örgüte çeviren Suzan gibi tıpkı. Gazetede faaliyet yürüttüğü dönemde boş zaman kavramı literatüründe olmayan, nerede ezilen-sömürülen-horlanan-aşağılanan birileri varsa kayıt cihazı ve fotoğraf makinesiyle orada olan, elinde megafon ile basın açıklamalarını okuyan, işçi direnişlerinin bir parçası olduğu gibi işçilerin ziyaretlerine giderek her haberi örgütlülüğe çeviren; basına yönelik baskılara inat, ezilenlerin taleplerini gazeteye devrimci bir gazeteciye Suzan.

Gebze'deki işçi direnişlerinden Başbüyük'te Kentsel Dönüşüme karşı kurulan barikatlara, Gülsuyu'nda yozlaşmaya karşı direnenlerin yanbaşımdan Bakırköy Kadın ve Çocuk Hapishanesi'nde kaldığı dönemde yaşananları haberleştirmesine kadar Suzan hep görevinin başındaydı.

Şimdi yoldaşlarının elindeki kalem yazarken, senin de öfkeni haykırıyor Suzan; "**Halkın haber alma hakkını engelleyemeyeceksiniz**" diye. "Yağma ve talan geleneği bu defa tek medya için", "Derinleşen kriz", "Polonya'da kadınlar hayatı durdurdu", "Gerilim ve krizler eşliğinde..." Tüm bu haber ve yazılarımızda senin düşüncelerin, sesin-soluğun ulaşıyor gazetenin ulaştığı tüm yoksul evlere. Sen hepimize devrimciliği, devrimci gazeteciliği, özne olmayı, yanlışla uzlaşmamayı, tutarlılığı, mütevaziliği ve daha birçok erdemi miras bıraktın. Devrimciliğin uzun bir yürüyüş olduğunu ve devrimcilerin yolun sonunda değil yürüyüş sırasında değişen ve değiştiren, kazanan olması gerektiğini miras bıraktın. Sen de öyle yaşadın ve işte tam da bu yüzden ölümsüzün... **(Bir yoldaşı)**

“Bahara Yürüyenlere...”

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan açıklamaya göre TIKKO Müzik Topluluğu tarafından bir albüm çalışması gerçekleştirildi. Yapılan açıklamada “*Mercan ve Deşt şehitleri şahsında toprağa düşenlerimize and olsun: Bahara yürüyeceğiz ve mutlaka emelimize varacağız*” denildi.

Daha önce Gezi Marşı ve Katyuşa gibi eserler besteleyen TIKKO Müzik Topluluğu bir albüm çalışması yaptığını duyurdu. Elimize e-posta yoluyla ulaşan habere göre “Bahara Yürüyenlere” isimli albüm çalışması için yapılan açıklamada “*Ortaçağ karanlığındaki zulmü aratmayan bir düzende yüzlerini yarına, kurtuluşun müjdecisi bahara çevirenlere söylüyoruz ezgilerimizi. Faşist devletin kahrını daha fazla çekmeyecek olan halkımızın kurtuluş davası uğruna yürüyenler, canlı, coşkulu, mutlu ve umutlu yeni dünyayı simgeleyen bahara yol almaya devam ediyorlar*” denildi.

“*Bu yolda verdiğimiz nice şehitlerimizin arasında Müzik Topluluğumuzun iki üyesi de kahramanca savaşarak yer aldılar*” denilen açıklamada geçtiğimiz aylarda şehit düşen TIKKO gerillaları Cengiz İçli ve Murat Tekgöz’e atıfta bulunuldu: “*Gezi Marşı ve Katyuşa adlı eserlerde vurmalarıyla eşlik eden Ünal (Cengiz İçli) yoldaş Yurdal ve Sefkan yoldaşlarla birlikte Mercan’da şehit düşerken, tüm kayıtlarımızda yan flüt, bağlama, vokal ve solist olarak üretimleriyle katkı sunan Rıza (Murat Tekgöz) yoldaş Sinan yoldaşla birlikte Deşt’te şehit düştü.*”

“*TIKKO Müzik Topluluğu’nun bu ilk albümünde bütün ezgilerde Rıza yoldaşın katkıları vardır. Kendisinin söz ve müziğini yaptığı ve Mercan şehitlerine atfettiği Zazaca ezgide dile getirdiği çağrıya ilk o yaşam buldurarak ön saflarda çarpıştı ve Bahara Yürüdü*” denilen açıklama “*Mercan ve Deşt şehitleri şahsında toprağa düşenlerimize and olsun: Bahara yürüyeceğiz ve mutlaka emelimize varacağız*” sözleri ile sona erdi.

Batman Şehir Tiyatrosu Müdürlüğü kapatıldı

H.Merkezi: Batman Belediyesi’ne atanan kayyum, Hevi Kadın Atölyesi’nden sonra bu kez de Batman Belediyesi’ne bağlı Şehir Tiyatrosu Müdürlüğü kapattı.

Batman Belediyesi bünyesinde 3 yıldır faaliyet yürüten Şehir Tiyatrosu Müdürlüğü, kayyum Şevket Ertuğ Aksoy tarafından feshedildi. Hiçbir gerekçe gösterilmeden feshedilerek Kültür Müdürlüğü’ne bağlanan Şehir Tiyatroları bünyesinde oynanacak oyunların da iptal edileceği belirtildi.

Batman Belediyesi Şehir Tiyatroları Müdürü Ahmet Bülent Tekik, Twitter adresinden “*Müdürlüğünü yürüttüğüm Batman Belediyesi Şehir Tiyatrosu bugün itibari ile kapatıldı*” şeklinde duyurdu.

3 yılda 15’i aşkın oyun sergileyen Şehir Tiyatrosu bünyesinde, 8 tiyatro oyuncusu bulunuyordu. Tiyatro kapatıldığı için yeni dönemde Kürtçe sahnelenecek olan Moliere’nin Tartufe, Kurşun Askerin Utancı ve Melaye Ciziri oyunları oynanamayacak.

'LGBTİ+'larla Güncel Sanat Sergisi' başlıyor

Dramaqueer Sanat Kolektifi tarafından başlatılan “LGBTİ+'larla Güncel Sanat Atölyesi”nin çalışmaları Ankara ve Mersin’de eş zamanlı olarak sergilenecek.

“LGBTİ+'larla Güncel Sanat Sergisi”, Ankara’da “**İradeyse Hepsı Ben**”, Mersin’de ise “**Gittim, Geleceğim**” şiarıyla gerçek-

leştirilecek. Geçen ay başlayan “Kent, ben/kimlik ve kentte birey/kendi olma” odaklı atölye çalışmaları sonucunda ortaya çıkan eserler, iki farklı şehirde, farklı yaşamlar süren LGBTİ+'ların bir araya gelmesiyle, kişisel-beraber üretimin deneyimlerini paylaşan atölye katılımcılarının ilk sergisi olacak.

Axtamara Wan Film Festivali başladı

H. Merkezi: Wan Büyükşehir Belediyesi ve Ortadoğu Sinema Akademisi ortaklığıyla 2 yıldır “Film Günleri” adı ile düzenlenen film festivali bu yıl 1. Axtamara Wan Film Festivali adı altında gerçekleştirilecek. 7-15 Ekim tarihleri arasında başlayacak olan festivale ilişkin Büyükşehir Belediyesi, toplantı salonunda basın toplantısı düzenlendi. Toplantıya Belediye Eşbaşkanları **Hatice Çoban** ve **Bekir Kaya** katıldı.

Toplantıda konuşan Wan Büyükşehir

Belediye Eşbaşkanı Bekir Kaya, tarih, sanat, doğa ve insan yaşamının büyük tehdit altında olduğu böylesi süreçlerde özgür sinemanın önemine değinerek “*Kentlerin yıkıldığı, tarihi değerlerin yok edildiği, doğanın talan edildiği bu süreçte böylesi bir festivali kentimizde düzenliyor olmak bizim için çok anlamlıdır*” dedi.

Kaya “*Sanatla, kültürle, renklerin ve dillerin buluşmasıyla bu kötü süreci sanatın gücü ile iyiye evireceğimizin umudunu*

bu festivalle ekmek istiyoruz. Sanatın ve kültürün, savaş karşısında artık giderek anlamını yitirdiği bir süreçte yaptığımız bu festivalin, insanlarımızı nefes aldıracağına inanıyoruz. Özgür sinemanın gelişimine katkıda bulunmayı, insan hakları, demokrasi ve barış gibi evrensel değerleri esas alan, kadını ve doğayı meta olarak görmeyen, ötekileştirmeyen sinemasal ürünleri programımıza alarak, halkımızla buluşturuyoruz” diye konuştu.

“Gözlerinizin önüne getirmeye çalışın... İki kolu olmayan bir tutsak...”

“Bir düşünün... Gözlerinizin önüne getirmeye çalışın. İki kolu olmayan bir tutsak, tek başına bir hücrede tutuluyor. Hücresinin kapısı açılıp, mazgaldan yemek önüne atılıyor ve kapı tekrar kapanıyor. Çamaşırlarını bile kendi yıkamak zorunda. 7 metrekairelik bir hücre ve tuvalet de orada. Hijyen koşulları yok ve buraları temizlemesi gerekiyor.”

Avukatı **Gülizar Tuncer**, siyasi tutsak Ergin Aktaş'ın şu an İzmir Menemen'de tutulduğu koşulları böyle anlatıyor. 3 Ekim günü İHD İstanbul Şubesi'nde yapılan toplantıda konuşan Tuncer, Aktaş'ın bombanın elinde patlamasından kaynaklı iki elini kaybeden, PKK davasından 6 yıllık bir tutsak olduğunu söyledi.

Ardından güvenilirliği şüpheli olan, sistemin hapishaneler politikasında bir aracı olarak kullanılan ve birçok hasta tutsağa da gerekli belgeyi vermeyen Adli Tıp Kurumu'nun bile Aktaş'a 3 kez “hapishanede tek başına kalamayacağı” raporunun verildiğini hatırlatan Tuncer, Ergin için 9 kez mahkemelere başvuru yaptıklarını söyledi. “Her seferinde iki kolu olmayan Ergin için serbest kalırsa ‘toplum güvenliği için tehdit oluşturacağı’ndan ret yanıtı aldık!”

“Ayakkabı bağcığını çıkarmadığı için” süngerli oda işkencesi

Aktaş, tutulduğu Metris Hapishanesi'nin uygulamalarını protesto etmek amacıyla 3 günlük açlık grevi gerçekleştirmiş ve bu sebeple hapishane idaresi tarafından “Hapishanenin huzurunu bozuyorsun” gerekçesiyle Ümraniye'ye, buradan da Silivri'ye sürgün edilmişti. Ancak Aktaş orada da uzun tutulmayarak Menemen R Tipi Hapishane'ye gönderildi.

Tüm bu sürgünler, hastane sevkleri gibi hapishaneden ayrılıp geri getirildiği süreçlerde gardiyan ve askerler tarafından, iki kolu olmadığı halde “ayakkabısının bağcıklarını çözmesi”, “üzerini çıkarması” gibi dayatmalarda bulunuluyor ve bunu gerçekleştirmediği/gerçekleştiremediği için süngerli oda işkencesine maruz kalıyor Aktaş.

Yan hücrelerine taciz ve tecavüzden suçlu eski bir askerinin yerleştirildiği Aktaş'ın, bu kişi tarafından psikolojik saldırıya, hakaret ve küfre maruz kaldığını aktaran Tuncer, bunu şikayet ettiği için hakaret ve küfür eden tutuklunun değil, şikayet eden Aktaş'a 5 aydır görüş yasağı getirildiğini ve bu süre zarfında Aktaş'ın ailesiyle görüşemediğini kaydetti.

Silivri ve Menemen hapishanelerinde hak gaspları raporu açıklandı

İstanbul: İHD Hapishane Komisyonu, Menemen R Tipi ve Silivri Kapalı hapishanelerinde hak ihlallerine dair hazırladığı raporu 4 Ekim günü İHD İstanbul Şube binasında paylaştı. Ağır insan hakları ihlallerine dair şikayetlerin sıkça yapıldığı Silivri Hapishanesi ve hasta tutsakların kaldığı özel tip hapishane olmasına rağmen ciddi ihlal şikayetlerinin olduğu Menemen R Tipi Hapishanesi'ni bu özellikleri dolayısıyla, hak ihlallerinin tespiti konusunda pilot seçen Komisyon, bu hapishanelere dair bir rapor hazırladı.

Hazırlanan rapor İHD Hapishane Komisyonu'ndan **Sevim Kalman** tarafından paylaşıldı. OHAL sonrasında mevcut olumsuz koşulların arttığını ifade eden Kalman, “Çıplak arama, işkence, kötü muamele, keyfi ve hukuksuz oda aramaları, haksız disiplin cezaları, kantin alışverişinde kota uygulaması, kapasite aşımı nedeniyle yaşanan yer sorunu, basılı yayınların kısıtlanması veya yasaklanması, hasta mahpusların tedavilerinin yapılmaması veya geciktirilmesi, günlük bakımlarının yapılmaması vb. başlıca sorunlar arasındadır” dedi.

Silivri...

Erkek hapishanesinde kadın olmak...

Silivri 9 Nolu Hapishane'ye sürgün edilen tutsaklardan **Resmiye Vatansver**, Yeni Demokrat Kadın'a yazdığı mektupta yaşadıkları sorunları anlattı:

“Koşullarımızda ilk getirildiğimiz dönemden bu yana değişen pek bir şey olmadı. Bu hapishanenin erkek hapishanesi olma durumu devam ediyor. Hücresinin mimari yapısından dolayı koridordan ve başka hücrelerden görünme durumu var. Bu da günlük yaşamı hayli zorlaştırıyor.

Komik şeyler yaşıyoruz bazen. Bir iki kez kadın gardiyanlardan uyarı aldık. ‘**Erkeklerle konuşmayın**’ diyorlar :) Koridor kapılarından diğer hücrelerle konuşuyoruz ya, o şekilde konuşmamızdan rahatsızlık duyuyorlar. Merak ediyorum, hiçbir erkek gardiyan gidip erkek tutsaklara “kadınlarla konuşmayın” dedi mi acaba? Bize bu türden uyarılar yapmayı vazife bilen kadınlar, erkek gardiyanların kadınlara fiziki müdahalede bulunmasından herhangi bir sıkıntı duymuyorlar. Hatta ‘**biz devletiz**’ diyorlar. Devlette ayıp olmazmış.”

“Kürt’sen, Geverli’ysen, bir de Kürt siyasetçi bir kadınsan...”

Gecenin kör vakti... Dışarıda çatışma sesleri... DBP’li siyasetçi Sibel Çapraz, halkının güvenliğinden duyduğu endişeyle sokağa çıktığında, zırlı araçtan açılan ateşle vurulur. Çünkü burası Gever’dir, Kürdistan’dır... Ölmez, hayatta kalır ama Kürt olmanın, Geverli olmanın, Kürt siyasetçi bir kadın olmanın bedelini ödemesi için devletin zalim, faşist akli devreye girer.

Yaralı halde ve henüz ilk ameliyatını yeni olmuşken “kaçabilme ihtimali” olduğu gerekçesiyle hastaneden çıkarılarak İstanbul Bakırköy Kadın Hapishanesi’ne götürülür ve ardından da İzmir-Menemen R Tipi Hapishane’ye... Ergin Aktaş’ın da olduğu ve sadece kendisiyle Aktaş’ın siyasi tutsak olarak tutul-

duğu o işkenceci hapishaneye...

Avukatı **Banu Güvener**, Çapraz’ın yaşadıklarının asıl gerekçesinin Geverli ve Kürt bir siyasetçi olmasından kaynaklandığını söylüyor.

Haklı. Çünkü henüz ameliyattan yeni çıkmış ve narkozun etkisi altındayken, sedyeyle çıkarıldığı hakim tarafından tutuklanma kararı verildi. Tedavisine devam edilmesi gerekirken, bağırsakları dışarıda ve bir eli tutmaz bir şekilde hapishaneye konuldu. Tedavi edilmesi amacıyla Menemen Hapishanesi’ne sevk edilmesine rağmen burada kapacağı en ufak bir enfeksiyon yaşamına mal olabilir.

Ancak tüm bunlara karşın Çapraz, hapishanede hiçbir şekilde yaşam koşulu bulun-

madığı için kısa süreli açlık grevine başlamış, açlık grevi yaptığı için hakkında hapishane idaresi tarafından disiplin soruşturması başlatılmıştı.

“Devlet sorumlu”

Çapraz’ın olması gereken ikinci ameliyatı için son tarih Ağustos başıydı. Ancak aradan 2 ay geçmesine karşın hala bununla ilgili adım atılmamış değil. Çapraz’ın bağırsaklarının şu an çalışmıyor olma ihtimalinin yüksek olduğunu belirten Güvener, Çapraz’ın sağlık durumunun hayati bir risk taşıdığını anlatarak, “Çapraz’ın başına gelebilecek her şeyden devlet sorumludur” dedi.

Lüks araçla gelen ölüm ve hukukun ikiyüzlülüğü

Geçtiğimiz Ocak ayında Sinan Çetin'in oğlu Rüzgâr Çetin kullandığı araçla bir polis aracına çarpıp arabanın içindeki İsmet Fatih Alagöz adlı polisin ölmesine, bir polisin de yaralanmasına sebep olmuştu. 8 ay boyunca tutuklu kalan Çetin, serbest bırakıldı. Tutuklu olduğu zaman süresince kamuoyunda sık sık tartışılan olay, çeşitli kesimler tarafından eleştirilere konu oldu.

Rüzgâr Çetin'in geçtiğimiz günlerde serbest bırakılmasının ardından mahkeme süresince Çetin ailesinin "kan parası" adı altında polisin ailesine yüklü miktarda para verdiği açığa çıktı. Basına yansıyan bilgilere göre başlarda mahkemenin takipçisi olacağını ilan eden aile, Çetin ailesine 10 milyon lira "kan parası" istediğini söyledi. Çetin ailesi ise yaptıkları pazarlık sonucu 3 milyon lira vererek şikâyetin geri çekilmesini sağladı.

Rüzgâr Çetin'in serbest bırakılmasının ardından, pazarlığın iç yüzü daha fazla açığa çıkmaya başladı. Çetin'in tutuklu olduğu süre boyunca Çetin ailesi sadece "kan parası" teklif etmekle kalmamış, aynı zamanda ölen polisin adıyla okul, cami yapmayı da teklif etmiş. Alagöz ve Çetin ailesi arasındaki bu pazarlık sürerken bazı devlet görevlileri ve bürokratların da aileyi arayarak şikâyetlerini geri çekmeleri konusunda baskı yaptığı ortaya çıktı.

Mahkeme süresi boyunca burjuva medyanın tavrı da ortadaki hukuksuzluğu savunur nitelikteydi. En son Cengiz Semercioğlu Hürriyet gazetesindeki köşe yazısında Rüzgâr Çetin'i savundu. Yazıda kazanın tüm suçu ölen

polise yıkıldı. Hâlbuki Rüzgâr Çetin'in onlarca trafik cezası aldığı biliniyor. Tüm bunların üzerine bir de Rüzgâr Çetin'in Sinan Çetin'in oğlu olduğu için hedef gösterilmesinden şikâyet edilerek zengin olmanın "zorluklarından" dem vuruldu.

Burjuva medya bununla da kalmayarak polis ölümleri konusundaki ikiyüzlülüğünü gösterdi. Devrimci eylemler sırasında ölen polisleri kahramanlaştırıp, "yeni doğmuş çocuğu vardı", "yeni nişanlanmıştı" gibi söylemlerle ajite ederken, Rüzgâr Çetin gibilerinin zevk için hız yapması sonucu ölen bir polisin çocuklarını ve geride kalanlarını göz ardı etti.

Hukuksuzluğun daim olduğu TC devletinde yaşanan bu olay egemenlerin hukuk anlayışını bir kez daha gözler önüne serdi. Geçtiğimiz senelerde baklava çalan çocuğu uzun yıllar hapis cezasına çarptıran devlet, söz konusu Rüzgâr Çetin ve benzerleri olunca bürokratları ve mahkemeleriyle birlikte zengin yanında yer aldı. Aynı tipte hukuksuzluğa devrimci, demokrat kimliğiyle bilinen insanlara karşı açılan davalarda da şahit olundu.

22 yıldır tutuklu olan İlhan Çomak ve 17 yıldır tutuklu olan Küçük Hasan Çoban'ın mahkemeleri hala sürerken, Çoban davasında mahkeme heyeti acele karar vermek istemediğini, bu sebeple de kararın 1 hafta sonraya ertelenmesine karar verdi. Tüm bu koşullar altında eşitliğin olmadığı yerde, adaletin ve hukukun hiçbir zaman gerçek olamayacağı bir kez daha gözler önüne serildi.

(Bir ÖG okuru)

17 yılda Hasan Çoban kararı: "Kararımızı aceleye getirmeyelim!"

Ankara: Tekirdağ 2 No'lu F Tipi'nde bulunan TKP/ML dava tutsağı Küçük Hasan Çoban'ın mahkemesi 5 Ekim günü Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Saat 10.00'da başlayan mahkemede, ilk olarak söz alan Çoban, dosyanın özetini yaparak 3 kişilik bir gasp olayından 4 kişinin yargılandığını ve kendisinin idam cezası aldığını ifade etti. Ardından söz alan Çoban'ın avukatı **Zeynep Sedef Özdoğan**, Çoban'ın 17 yıldır hapis hanesinde olduğunu altını çizerek 2010 yılında yeniden yargılama için başvuru yaptıklarını ancak aradan 6 yıl geçtiğine dikkat çekti. Çoban'ın avukatlarından **Aylin Kırıkçı** ise yeni delil ve olguların ortaya çıktığını belirtti.

Av. Kübra Gündüz ise infazın durdurulmasına ilişkin Balyoz, Ergenekon ve şike davalarından emsal kararlar sundu. Benzer yeniden yargılama durumlarında hemen ertesi gün tahliye kararlarının alındığını ifade eden Gündüz, "Bu davada 17 yıllık bir hak gaspı vardır" dedi. Gündüz, müvekkilinin tahliye edilmesini isterken mahkeme heyeti tarafından "kararın aceleye gelmemesi" için duruşma 14 Ekim Cuma günü saat 10.30'a ertelendi.

İlhan Çomak'a yeniden müebbet hapis kararı

H. Merkezi: 22 yıldır tutuklu bulunan İlhan Çomak için 5 Ekim günü yapılan duruşmadan müebbet hapis cezası çıktı.

1994'te, 21 yaşında üniversite öğrencisiyken hakkında somut hiçbir delil yokken tutuklanan ve 22 yıldır tutukluluk hali devam eden İlhan Çomak'ın davası karara bağlandı. Mahkeme, Çomak hakkında eski hükmü vererek müebbet hapis cezasına çarptırdı.

Eylem, 101 günün sonunda doğduğu topraklara defnedildi

Adana: Minbiç'in özgürleştirilmesi hamlesinde IŞİD'e karşı mücadele ederken yaşamını yitiren ve 101 gün cenazesi sınırda bekletilen **Birleşik Özgürlük Güçleri (BÖG)** savaçısı **Eylem Atas**'ın cenazesi, 101 gün sınırda bekletilmesinin ardından 6 Ekim günü ailesi tarafından alınarak Adana'ya getirildi.

Şakirpaşa Cemevi önünde Atas, Türkiye'nin farklı kentlerinden gelen kadınlar tarafından kırmızı ve mor bayraklarla karşılandı. Kadınlar "Şehid namirin" sloganları ve zılgıt-

lar eşliğinde Atas'ı Küçük Oba Mezarlığı'na taşıdı. Öte yandan Mêrdin'in Stewr (Savur) İlçesi'nde girdiği çatışmada yaşamını yitiren HPG'li **Mehmet Çalışkan**'ın (Zagros İntikam) cenazesi de Küçük Oba Mezarlığına getirildi.

Burada Atas ile Çalışkan için yapılan törenin ardından HDP Dilok (Antep) Milletvekili **Mehmet Toğrul**, Devrimci Parti Genel Başkanı **Ufuk Göllü** ile MEYA-DER Adana Sözcüsü **Murat Tugay**, onların mücadeleleri-

nin devamcısı olacaklarını söyledi. Konuşmaların ardından Atas, BÖG Komutanı Bedrettin Akdeniz'in yanına defnedilirken, Çalışkan da aile mezarlığına defnedildi.

Yağma ve talan geleneği bu defa tek medya için!

Tarih 11 Kasım 1942. Başbakan Şükrü Saraçoğlu kapalı kapılar ardında yapılan toplantıda Varlık Vergisi'ni gerekçelendiriyor. Varlık Vergisi kanununun resmi gerekçesi, hükümet tarafından "olağanüstü savaş koşullarının yarattığı yüksek kârlılığı vergilemek" ve herhangi bir dini veya etnik grubun hedef alınmadığı şeklinde sunulurken kapalı kapılar ardında tam olarak tersi tartışılıyor. Saraçoğlu, "Bu kanun aynı zamanda bir devrim kanunudur. Bize ekonomik bağımsızlığımızı kazandıracak bir fırsat karşındayız. Piyasamıza egemen olan yabancıları böylece ortadan kaldırarak, Türk piyasasını Türklere eline vereceğiz" ve "Bu memleket tarafından gösterilen misafirperverlikten faydalanarak zengin oldukları halde, ona karşı bu nazik anda vazifelerini yapmaktan kaçınacak kimseler hakkında bu kanun,

bütün şiddetiyle uygulanacaktır" sözlerini sarf ederek "Varlık Vergisi" kanununun gerekçesini büyük bir açıklıkla sıralıyor.

Ezilen ulus ve dini inançlara yönelik düşmanlığını tek dil-din-ulus mayasından alan devlet, 1942 yılında başlayacak ve 1944'de sona erecek olan "Varlık Vergisi" ile ortaya koyuyor. Ermeni, Rum ve Yahudilerin tüm mülkiyetlerini yağmalayan devlet, 1915'te uyguladığı soykırım politikalarının ardından bu sefer daha "temiz" bir yöntem uygulayarak zorunlu göçü dayatıyor. Yağma ve talanı devreye sokarak Türk piyasasını oluşturanlar, Rum, Ermeni ve Yahudilerin bütün varlıklarına el koyuyorlar; yaşadıkları toprakları terk etmek zorunda bırakılıyorlar.

Aradan geçen yıllar, TC'nin yağma ve talan zihniyetini elbette ki değiştirmede. T. Kürdistan'ında abluka ve katliamlarıyla Kürt

halkının kimliğine ve yaşamına saldıranlar, harap ettikleri şehirlerde TOKİ yapma hayalleri kuruyorlar. Yetmiyor, belediyelere atadıkları kayyumlarıyla bu geleneği sürdürmeye devam ediyorlar. Amaç ise aynı, katledemediklerini göçe zorlamak, asimilasyon ve sindirme politikaları ile tek dil-din-ulus mayasının bozulmamasını sağlamak...

Gerçekleri yansıtan ekipmanlar yalanlar için kullanılacak

TC devletinin yağma ve talan geleneği, ezilen ulus ve inançlara yönelik birçok örneğiyle karşımızda dururken ve amacın "tekçi" anlayışı sağlamlaştırmak olduğu netken, son örnek ise muhalif televizyon ve radyoların kapatılması kararının hemen ardından yaşandı. Muhalif basını susturmak ve ezilenlerin sesini engellemek adına 29 Eylül günü çıkardığı kararname ile 12 TV kanalı ve 11 radyoyu kapatan devlet, hemen ardından ise polis baskınlarıyla TV ve radyo binaları mühürlendi; İMC TV, Hayatın Sesi TV ve Özgür Radyo'nun teknik malzemelerine el konularak TRT'ye devredildi.

Yağma ve talan zihniyetinin bu defa "tek medya" yaratmak için devreye sokulduğuna tanık olduk. Ezilenlerin sesini yansıtan ve tavrını gerçeklerden yana belirleyen devrimci basını susturmaya çalışanlar, kanalları kapatmakla da yetinmeyerek halkın biriktirdikleri ile alınan ekipmanlara el koydu. Ve en acısı da bu gerçekleri yansıtan kameralar, ses cihazları ve bilimum teknik malzeme artık devletin yalanları için kullanılacak.

TV ve radyo binalarına baskın! Haber alma hakkını engelleyemeyecekler!

29 Eylül günü başbakanlık kararnamesiyle 12 televizyon kanalı ve 11 radyonun kapatılma kararının ardından 3 Ekim günü akşam saatlerinde Jiyan, Zarok ve Özgür Gün TV'ye; 4 Ekim günü ise Hayatın Sesi TV, İMC TV ve Özgür Radyo'ya polis baskını gerçekleştirildi. Hayatın Sesi TV'nin merkez binasını basan polis, maliye şubesi desteğiyle ilk olarak rejisyon odasını mühürledi. İMC TV'nin binasına polis, maliye memurlarıyla birlikte binaya canlı yayın sırasında girdi. Canlı yayının gerçekleştirildiği stüdyoda toplanan İMC TV emekçileri, alkışlarla protesto ederken "Özgür basın susturulamaz" sloganları atıldı. Aynı gün içerisinde Özgür Radyo'ya da polis tarafından baskın gerçekleştirildi. Özgür Radyo yetkilileri yayınlarını sürdürmek istedikleri için kapıyı açmadılar, polis tarafından kapı kırılarak içeri girildi. Radyo çalışanları ve dayanışma için gelenlerin de aralarında olduğu 16 kişi işkenceyle gözaltına alındı; gözaltılar gece saatlerinde serbest bırakıldı.

TV kanalları ve radyolara yapılan polis baskınları eylemlerle protesto edildi.

"Mücadelemize devam edeceğiz"

4 Ekim günü Galatasaray Lisesi önünde yüzlerce kişi özgür basına yönelik saldırıları protesto etti. Eylemde "Özgür basın susturulamaz", "Direne direne kazanacağız", "Haber alma hakkımız engellenemez" sloganlarının atıldığı eylemde, "#TvmRadyomaDokunma" yazılı pankart açıldı.

"Bekle bizi İstanbul"

5 Ekim günü Özgür Radyo binasının bulunduğu Şamfıstığı Sokak girişinde açıklama gerçekleştirildi. "Özgür Radyo susturulamaz" sloganlarının atıldığı eylemde "Yine geleceğiz! Bekle bizi İstanbul" yazılı pankart açıldı.

Eylemde Özgür Radyo Genel Yayın Koordinatörü Derya Okatan, "Radyomuz 21 yıllık bir radyo ve biz çok emek verdik. Kapatmalar karşısında çok direndik. Bizler ezilenlerin sesi olma iddiamızı gerçekleştirmek için bunları yaptık" dedi.

Eyleme Özgürlükçü Demokrasi

ve Özgür Gelecek çalışanları, ESP, ÖGC destek verdi.

RedHack özgür basın için RTÜK'ü hackledi!

Başbakanlık kararnamesiyle kapatılan TV ve radyolara baskın sürerken RedHack twitter hesabından yaptığı açıklama ile RTÜK'ün web sitesini hacklediğini duyurdu. Redhack, bugün Hayatın Sesi Televizyonu, İMC TV'nin 4 Ekim'de ekranlarının karartılmasına karşı RTÜK'in sitesinin hacklendiğini açıkladı.

HALKIN HABER ALMA HAKKINI ENGELLEYEMECEKLER!

14 yıllık iktidar döneminde işçi, emekçi, kadın, doğa, hayvan vd. düşmanı paketler, toplu açılışlar, mega projeler derken bunlara paralel yolsuzluk, yüzüzlük ve hukuksuzlukta sınır tanımayan AKP, duruma tosladı. İçte ve dışta "stratejik derinlik" avuntularıyla kendilerine kazdıkları ve düştikleri kuyularından dört bir yana saldırarak kurtulmaya çalışan AKP, R.T. Erdoğan'la birlikte halka karşı topyekun saldırarak yaşamını uzatmaya çalışıyor.

15 Temmuz darbe girişimi ile birlikte klik savaşı son raddesine varırken 14 yıllık iktidarı boyunca mağdur-mağrur, azgın, katil rollerini ustaca yerine getiren AKP'nin, gerçekte gücünün hiç de o kadar olmadığı ortaya çıktı. Polisinden öğretmenine, askerine, memuruna, doktoruna, avukatına "FETÖ" örgütlenmesi her yerde çıkarken enişte ve komşunun istihbaratıyla bir darbe teşebbüsünü geride bıraktı. İş artık iyiden iyiye paranoyaya (aslında rakipleyle hesaplaşmaya) bağlayan AKP, 15 Temmuz destanı(!) ile kaybettiği prestiji geri kazanmaya çalışıyor.

Bir başına 2023 hedefli hayalleri ile dolmuş miada eklemeler yapmak için toplumun nefes kanallarını kapatan AKP, kaybedilen prestiji dışta bulamayınca ülkedeki toplumsal kesimleri bir bütün bastırarak dikta rejiminde bulmayı umuyor. Bu saldırıların hedefinde şu sıralar muhalif TV, radyo ve gazeteler bulunuyor. Önümüzdeki yıl tamamlanacak olan yeni hapishanelerle beraber 150 bin kişiyi hapishanelere atmaya planlayan devlet, katliamlar gerçekleştirerek bu saldırıları genişletmeyi önüne koyuyor. Numan Kurtulmuş'un başında ol-

duğu Kanun Hükmünde Kararname masasıyla, radyolar mühürlenirken sesine, emeğine sahip çıkan bir basın emekçisinin saçlarından sürüklenerek gözaltına alınmasından muhalif kesimlere verilmeye çalışılan gözdağını Özgür Radyo'da gördük.

Numan Kurtulmuş'un organize ettiği, RTÜK'ten bazı yetkililerin iddia ettiğine göre tamamıyla kendilerinden habersiz KHK ile işletilen süreç... Kimin haberi var kimin yok, işimiz değil elbet. 12 TV ve 11 radyonun kapatılıp mühürlere vurulduktan sonra teknik malzemeler yağmalanarak devlet yalakası TRT'ye peşkeş çekildi. Yani suçlarını gizlemek, yeni ve daha büyük katliamlarına uygun ortam yaratmak için eleştiren ve itiraz eden, televizyon ile radyoları mühürlədiler.

Devletin "Özgür Basın" düşmanlığının 24 saati

Hayatın Sesi TV, Azadi TV, Jiyan TV, Van TV, TV10, Denge TV ve Zarak TV'nin de aralarında bulunduğu 12 televizyon kanalının TÜRKSAT yayınları OHAL kapsamında Numan Kurtulmuş'un başkanlık ettiği birim tarafından verilen emir ile 24 saat içerisinde kapatıldı. Kapatılan kanallardan özellikle de Jiyan TV, TV 10 ve Zarak TV ayrı bir önem taşıyor.

Jiyan TV Türkiye'de ilk Zazaca(Kırmanckî) yayın yapan televizyon. Zaza dili, kültürü ile yayın yapan bir kanal. TV 10 ise Alevilerin sesi. Zarak TV'nin bu kapatılmalarda çok daha özel bir yeri bulunuyor. Zarak TV Kürtçe'nin çocuklar nezdinde gelişimini amaçlayan kültürel bir kanal olmasına rağmen AKP bunu bile hazmedemedi. Yani Red Kit'in ve Şirinler'in Kürtçe konuşmasını kabulleneme-

yerek, Kürt çocuklarının Kürtçe öğrenmesi, konuşması engellenmesi amaçlandı. Böylelikle yıllardır bu iktidarın Kürtçe'ye, Kürtlere karşı olmadığı yalanı bir kez daha açığa çıkmış oldu.

Cizîr'i, Sûr'u, Şirnex'i, Gezi'yi kimse görmesin diye kapatıyorlar
15 Temmuz darbe girişiminin ardından demokrasiye sahip çıkma çağrısı yapanların demokrasiden anladıkları bu süreçle beraber tekrar açığa çıktı. Temel hak ve özgürlükleri engellemeyerek OHAL ile Gülen Cemaati'ne karşı mücadele edeceklerini açıklayanlar, bugün OHAL'i tam da beklediğimiz şekilde; ezilenlere karşı kullanıyorlar. Biliyoruz ki darbe gerçekleşseydi de bugün yaşananlar olacaktı.

Türkiye'de hükümetler sıkıştığında bir çıkış yolu olarak baskıyı daha bir önceliğine alır. Gazeteciler, gazeteler, TV'ler, radyolar baskı altına alınmaya çalışılır. Önce gerçekler karartılmaya çalışılır; halkın doğru bilgiye ulaşması engellenir ki baskıcı düzen devam edebilsin. Bununla beraber OHAL 3 ay daha uzatıldı ve 1 yıla uzatmak için OHAL'i olağanlaştırmının yöntemi olarak da her partiden üyenin bulunacağı KHK Komisyonu kurulmak isteniyor. Komisyonun kurulmasıyla resmîlik kazanacak olan OHAL uygulamaları, toplumun büyük bir kesimine OHAL koşullarını "normalleşme" olarak dayatılacak.

Yani 23 radyo ve TV, işçiler ve kadınlar öldürüldüğünde, LGBTİ'ler nefret cinayetine kurban edildiğinde, doğa talan edildiğinde kimse ses çıkarmasın diye; TV'ler penguen belgeseli yayınlasın diye, Cizîr'de, Sûr'da insanlar öldürüldüğü zaman kimse görmesin diye kapatılıyor. Evet, ülkede sömürünün katmerleştirildiği bir gerçek, ve bu gerçekler ortaya çıkmasın diye TV ve radyolar kapatıldı.

Yılmadan, usanmadan gerçekleri yazmaya, görüntülemeye devam
AKP iktidarının dayatacağı OHAL'i ve uygulamalarını kabullenmeyeceğiz. Kanalların karartıldığı, radyoların susturulduğu, gazetelerin kapatıldığı ve ülkenin koca bir hapishaneye döndüğü bir dönemde gur bir ses yükseltmek hem de faşizme karşı olmazsa olmazımız olması gerekir. Ve ne yaparlarsa yapsınlar, gerçekler eninde sonunda gün ışığına çıkacak.